

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembra

2022.

DECEMBRIS

Nr. 9 (743)

Skolas saime sumina Latviju valsts 104. gadadienā

11. decembrī plkst. 9.00 skolas eglīte baznīcas lejas zālē;

no plkst. 10. līdz 4.00 Ziemsvētku tirdziņš latviešu namā

31. decembrī plkst. 7.00 Jaungada balle

2023. gada 5. februārī Draudzīgā aicinājuma sarīkojums latviešu skolā

Ziņas par sarīkojumiem arī DK LB vietnē tīmeklī: www.biedriba.org

**DK DIENVIDKALIFORNIJAS
LB LATVIEŠU BIEDRĪBA**
Latvian Association of Southern California

Dienvīdkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS

BIĻETENS ir Dienvīdkalifornijas latviešu

biedrības izdevums; DK LB adrese:

1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Redaktore: Astra Moora (astramoora@gmail.com)

26 Ox Bow Ln, Woodbridge, CT 06525

Tālr.: 203-397-7609

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša desmitam datumam. Iesūtītos rakstus redaktoram/ei ir tiesības īsināt vai rediģēt.

DK LB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$35 gadā, ģimenei – \$50 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$40 gadā. DK LB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta:

DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi: par pilnu lappusi \$40, ½ lappusi – \$25, ¼ lappusi – \$20; uzņēmējdarbības karti – \$15.

IB metiens – 300 eks.

Ievēriņai

Latviešu nama pārvaldes kasiere – Vita Volkovska
čeki jāizraksta *Latvian Community Center* un jāsūta: 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039)

DK latviešu biedrības kasieris – Jānis Taube
biedru naudas, biļetena abonēšanas, ziedojumu čeki jāizraksta *Latvian Assoc. of SO. CA* un jāsūta:
DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DK latviešu draudzes kasiere – Dace Taube
čeki jāizraksta *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*
un jāsūta: 3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034

Honorary Consul, Republic of
Latvia in California

Juris Buņķis, M.D., F.A.C.S.

Orange County Plastic Surgery
4501 Birch Street

Newport Beach, CA 92660

Phone: 844-277-2639; 949-413-8888

www.latvianconsulate-la.org

www.facebook.com/LatvianConsul

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-585-5748; ivarsm11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietnieki:

Dāvis Reins (arī kasiera palīgs)

13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401

Tālr.: 818-406-1589; davisreins@gmail.com

Pauls Berkolds

18017 Chatsworth ST # 502 Granada Hills, CA 91344

Tālr.: 818-645-8754; berkolds@calarts.edu

Dainis Kalniņš

233 Glendora Avenue. Long Beach, CA 90803

Tālr.: 310-740-2478; dainiskalnins@hotmail.com

Sekretāres:

Aija Zeltiņa Kalniņa

233 Glendora Avenue. Long Beach, CA 90803

Tālr.: 310-748-5385; aurum04@yahoo.com

Guna Reina

13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401

Tālr.: 714-829-6449; GunaReins@gmail.com

DK LB valdes locekli:

Nora Mičule, Juris Zinbergs – biedrziņi

Dace Dābola-Reimane – sarīkojumu koordinatore

Jānis Taube – kasieris

Kristīne Urena – tautasdeju kopas „Pērkonītis”
pārstāve

Aivars Jerumanis – nama pārvaldes pārstāvis

Valdis Ķeris – Sporta nozares pārstāvis

Inguna Galviņa, Simona Perta, Līga Svika, Inese Sviķkalne, Ilze Stedmena, Sanita Šūmane-Karami, Diana Zaķe, Mārtiņš Zālītis

DK LB Revīzijas komisija: Dāvis Berkolds, Juris
Buņķis, Diana Matura (Mathur)

Paziņojums par kārtējo DK LB valdes sēdi (datums un vieta)
ievietots kalendārā: www.biedriba.org/kalendars
Uz valdes sēdēm aicināti ierasties visi DK LB biedrības biedri
un būt viesi. Balsošanas tiesības ir tikai valdes locekļiem. Sēžu
datums mainīts netiks. Gadījumā, ja valdes priekšnieks nevarēs
ierasties, sēdi vadīs kāds no priekšnieka vietniekiem.

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-806-0464
e-pasts: jetaube@earthlink.net

Lūdzu ziņot par adreses maiņu

DKLB Informācijas Biļetena saņēmējiem mainot
dzīvesvietu, lūgums paziņot jauno adresi:

info@biedriba.org, lai biedrībai nerastos lieki izdevumi
par atpakaļ atsūtītajiem biļeteniem.

Latvijas Republikas proklamēšanas 104. gadadienas svinības

2022. gada 19. novembrī Losandželosas latviešu namā

Latviešu nama telpas mirdzēja sarkanbaltsarkanās krāsās, karogi, Pēterā Breko darinātie skaistie sarīkojuma plakāti, Aijas Zeltiņas-Kalniņas lieliskie ziedu pušķi, jau sākot no kasiera Jāņa Taubes galdā, Daugavas Vanagu skaistais ziedu sakārtojums tribīnes priekšā, kur baltās gladiolas kā gaišas liesmas izvijās no tumšsarkanajām neļķēm pret Lielvārdes jostu.

Sarīkojuma programmu pieteica Inese Sviķkalne-Arnolda.

Svinības atklāja tautasdeju kopas „Pērkonītis” dalībnieki, ienesot Latvijas karogu. Sekoja diakones Gunas Reinas lūgšana, lūdzot svētību Latvijas valsti un Ukrainas tautas cīņai par savu neatkarību.

Noklausījāmies Latvijas valsts prezidenta Egila Levita un Amerikas latviešu apvienības priekšsēža Mārtiņa Andersona videosveicienus.

Latvijas Valsts prezidenta apsveikums tautiešiem visā pasaulē

„Sveicināti Latvijas valsts svētkos visā pasaulē!

Šogad jau 104. reizi svinam 18. novembri – Latvijas valsts dibināšanas dienu.

Tie ir mūsu valstiskuma, brīvības un demokrātijas svētki. Šis datums vedina domāt par Latviju vairāk un dziļāk. Mēs izjūtam piederību Latvijai, izjūtam

atbildību par savu valsti. Tā mums ir dārga un vienīgā. Mēs esam gatavi to aizstāvēt. Mīļie tautieši! Latvija kļūst latviskāka. Saeimas lēmums par pāreju uz mācībām vienīgi latviešu valodā – mūsu valsts valodā – dziļi atbalsosies nākotnē. Tā ir ļoti būtiska reforma. Latvija kļūst latviskāka, un Latvijas sabiedrība kļūs saliedētāka. Šajās dienās sagaidām jaunu valdību. Tai ir jābūt reformu valdībai. Mūsu tautsaimniecībai jāattīstās straujāk, mūsu tautas labklājībai jāaug ātrāk. Tādēļ sadarbībai ar diasporu jāklūst vēl ciešāka un intensīvāka. Latvijai akūti ir vajadzīgi gudri cilvēki ar

No kr.: **Katrīna Sonveina, Juris Zinbergs, Evelīna Blāķe**

rietumniecisku domāšanu. Latvijas izrāviens izglītībā, ekonomikā un citās jomās nevar notikt bez jūsu iesaistīšanās pārmaiņu procesos. Es aicinu apvienot spēkus Latvijas reformēšanai – tikai kopīgs darbs un nesavtīgi pūliņi Latvijai ļaus pastāvēt kā attīstītai, latviskai un modernai Eiropas valstij.

Dārgie tautieši! Šeit, man aiz muguras, jūs redzat Paula Kalniņa un Jāzepa Rancāna portretus. Tie nesēn papildināja Latvijas Valsts prezidentu portretu galeriju. Viņi trimdā uzņēmas pildīt Latvijas Valsts prezidenta pienākumus okupācijas laikā. Valsts prezidenta institūcijas simtgadē augstu novērtējam viņu darbu un ticību Latvijas atdzimšanai. Liels paldies visiem valstiskā darba turpinātājiem ārpus Latvijas!

Dārgie draugi! Nākamajā vasarā mūs kopā pulcēs Dziesmu svētki – skaistie, latviskie svētki, kam svinē-

sim 150. gadadienu. Tie vieno paaudzes, tie vieno latviešus gan Latvijā, gan visā pasaulē. Dziesmu svētki izteic mūsu nācīgas esību un mīlestību uz Latviju. Būsim tajos kopā, lai kur mēs katrs atrastos! Vēlēsim Latvijai saules mūžu! Apsveicu visus latviešus un visus Latvijas pilsoņus mūsu valsts proklamēšanas svētkos!”

Amerikas latviešu apvienības priekšsēža

Mārtiņa Andersona apsveikums

„Dārgie tautieši! Priecīgus svētkus!

Šodien mēs svinam dienu, kad pirms 104 gadiem,

balstoties uz demokrātiskiem principiem, tika dibināta Latvijas valsts. Man prieks, ka pēc 50 okupācijas gadiem atgūstot neatkarību, latvieši tagad uz pasaules skatuves līdzvērtīgi piedalās sarunās ar citu vadošo demokrātisko valstu amatpersonām.

Tomēr pēdējo gadu laikā visā pasaulē daudzas demokrātiskās institūcijas un to vērtības tiek arvien vairāk apdraudētas, un tāpēc ir svarīgi, ka ne tikai Latvijas valdība, bet arī katrs latvietis ar savu rīcību aktīvi aizstāv un stiprina demokrātiju, lai nākamās paaudzes varētu turpināt baudīt tās augļus. Mēs to darām, piedaloties

vēlēšanās, kur ne tikai izpildām savu pavalstnieka pienākumu, bet ar savu balsi stiprinām arī Latvijas pamatus. Tāpēc esmu lepns par tiem Amerikas latviešiem, kuŗi izmantoja iespēju un balsoja 14. Saeimas vēlēšanās.

Latvijas drošība ir ļoti svarīga, tāpēc visiem jāiesaistās Amerikas latviešu apvienības akcijā *Call To Action*, jāsūta vēstules saviem ASV Kongresa pārstāvjiem, jāzvana viņiem, jāpiedalās piketos.

Mēs mājās un latviešu centros mācām demokratiskās vērtības mūsu bērniem un paši ikdienā tās ievērojam. Katru gadu mēs atceramies 18. novembri, dienu, kad 1918. gadā Tautas padomes vārdā Gustavs Zemgals proklamēja Latvijas Republiku un teica: „Vienīgā mūsu vēlēšanās – lai Latvijai saules mūžs! Lai dzīvo demokratiskā Latvija!”

Sargāsim demokratisko Latviju, padarīsim vēl stiprāku un nodrošināsim tai saules mūžu! Paldies!”

Dziedājām Latvijas un ASV himnu.

Latviešu skolas audzēkņi bija sagatavojuši jaukus priekšnesumus.

Absolvents Eduards Zeltiņš-Kalniņš Elīzas Ēvaldes klavierpavadījumā izjusti nodziedāja Imanta Kalniņa „Betas dziesmu” ar dzejnieces Paulas Ķietes vārdiem, Mikus Arnolds deklamēja Pēterļa Brūvera dzejoli „Kur?”, viņa māsiņa Anna Arnolda – Māras Cielēnas dzejoli „Baltais solījums”. Kristofers Karami deklamēja Antona Bārdas dzejoli „Es brīnos” un viņa brālītis Mārtiņš, kam ir pieci gadi, Ojāra Vācieša dzejoli „Tu esi”.

Inese Sviķkalne paziņoja, ka skolēnu koris dziedās Ulža Stabulnieka un Raimonda Paula dziesmu „Tik un tā”, un aicināja visus dziedāt līdzī. Kori vadīja Ingrida Dženningsa (Jennings), viņai palīdzēja Sanita Šūmane.

Losandželosas tautasdeju kopa „Pērkonītis” dejoja skaisto jauniešu deju „Svētku diena” (Diānas Zaķes choreografija, Imanta Kalniņa mūzika, aranžējis Reinis Sējāns). Dejas vidū mūzika piepeši aplusa, bet dejotāji turpināja virpuļot, un Ilze Matsone un citi, kas dziesmu prata, sāka dziedāt. Pēc vētrainiem aplausiem dejotāji deju atkārtoja, un šoreiz mūzikas ieskaņojums nepievīla. Pēc dejas vadītājas no sarīkojuma rīkotājiem saņēma ziedus, un Diāna Zaķe saņēma vēl vairākus pušķus no dejotājiem, pateicībā par ieguldīto darbu. Diānai ir tālu jābrauc uz mēģinājumiem no Santabarbaras, un turpmāk „Pērkonīša” vadītāja būs Kristīne Urena, viņas palīdzē – Ilze Matsone.

Svētku sarīkojuma apmeklētājus apsveica Dienvidkalifornijas latviešu biedrības priekšsēža vietnieks **Dāvis Reins**: „Godātie viesi, man ir gods sveikt jūs visus Latvijas proklamēšanas 104. gadadienas

svinībās. Mēs ar lielu prieku svinam un atceramies Latvijas valsts dibināšanas dienu, bet arī no sirds jūtam līdz Ukrainas tautai. Daudzi no jums esat aktīvi darbojušies, lai Latvija pēc 50 gadu PSRS okupācijas pirms trīsdesmit viena gada atgūtu neatkarību. Un pēc iestāšanās NATO un Eiropas Savienībā sākām justies droši. Mēs beidzot varējam atvilkt elpu. Diemžēl tagad laiks, kad varējām justies droši, ir beidzies. Viss mainījās 24. februārī, krievu armijai iebrūkot Ukrainā, un redzam, cik tā ir nežēlīga un brutāla. Ukraina tiek izpostīta. Ukrainiņi bēg no savas zemes. Tas ir sāpīgs atgādinājums mūsu vecākiem, kuņiem arī bija jābēg. Vai krieviem pietiks tikai ar Ukrainu? To mēs nezinām. Eiropā un visā pasaulē jūt kaŗa izraisītās sekas, mūsu miers un drošība ir apdraudēta. Paldies Dievam, ka Baltija ir NATO dalībvalstis un ka ASV prezidents atbalsta NATO. Mums, Amerikas latviešiem, jāturpina kampaņa, lai ASV valdība atbalstītu NATO un stiprinātu ASV un Baltijas valstu attiecības. Mēs visi esam vajadzīgi Latvijai, un katrs varam dot savu ieguldījumu, lai Latvija vienmēr saglabātu neatkarību. Būsim vienoti! Svinēsim svētkus kopā!”

Dāvis Reins nolasīja DK LB priekšsēža **Ivara Mičūla** apsveikumu:

„Sveiki visi, mazi, lieli, svētku apmeklētāji! Apsveicu Latvijas neatkarības 104. gadadienā. Jūsu nemitīgais atbalsts un mīlestība pret Latviju vērš šo dienu tik izcilu un skaistu. Ļoti vēlētos būt kopā ar jums, bet pēkšņās slimības dēļ man tas šoreiz nav iespējams. Dievs svētī Latviju, mūsu zemi, mūsu tautu! Saules mūžu Latvijai!”

Dienvidkalifornijas Daugavas Vanagu apvienības priekšsēdis **Teodors Lilienšteins** sveica svētkos un pieminēja Latvijas archibīskapa Jāņa Vanaga teikto pēc Krievijas kaŗaspēka iebrukšanas Ukrainā šī gada 24. februārī: „Šis nav krievu kaŗš pret ukraiņiem vai latviešiem.

Šis drīzāk ir imperiālistu kaŗš pret tautu pašnoteikšanās tiesību aizstāvjiem. Totalitārisma kaŗš pret brīvības ideju.”

„Šos vārdus var attiecināt arī uz Padomju Krievijas sarkanarmijas iebrukumu Latvijas Republikā pēc neatkarības proklamēšanas 1918. gada 18. novembrī,” teica Teodors Lilienšteins. „Būtībā šī cīņa nav beigusies visus aizritējušos 104 gadus. Šodien, par piemiņu neatkarīgās Latvijas valsts dibināšanai, apliecinām savu apņemšanos nepagurt un nekad nepadoties šajā mūžīgajā cīņā par Tēvzemi un Brīvību. Lai Dievs mums palīdz, un lai Dievs svētī Latviju!”

Aivars Jerumanis apsveica no Losandželosas latviešu nama pārvaldes, novēlot augstu laimi, prieku ikvienam un saules mūžu Latvijai. Viņš uzsvēra, ka šogad mēs īpaši godinām Ukrainas valsti un tautu cīņā, lai atgūtu Krievijas okupētos apgabalus, turklāt Latvijas ziedojumi atbalstam, salīdzinot ar citām Eiropas Savienības valstīm, ir vislielākie.

„Kopš šī gada 24. februāra, diakones Gunas Reinas vadībā ar Zoom palīdzību mēs pulcinām ļaudis ik vakaru uz lūgšanām par Ukrainu un Ukrainas tautu. Īpašu atziņību pelnījusi mūsu draudzes baznīca un visa latviešu sabiedrība par ziedojumiem cietušajiem Ukrainā. Paldies ikvienam un visiem. Mēs dalāmies ar savām lūgšanām par Ukrainu, viņu cīņām par neatkarīgu un brīvu valsti, lai Dievs mums un viņiem palīdz. Dievs, svētī Latviju! Slava Ukrainai!”

Sarīkojuma apmeklētāju apsveica Latvijas goda konsuls dr. Juris Buņķis, Igaunijas goda konsuls Jāks Treimanis, Lietuvas goda konsule Daiva Čekanauska Navarrete, Togo goda konsuls Grants Gochins un Ukrainu kultūras centra prezidente Larisa Reifele.

Latvijas goda konsuls Dienvidkalifornijā **Juris**

Buņķis uzrunu teica angļu valodā, jo bija ieradušies viņa kollēgas, Losandželosas konsulārā korpusa un ukraiņu kopienas pārstāvji. Viņš apsveica Igaunijas goda konsulu Jāku Treimani, Lietuvas goda konsuli Daivu Navarreti, Togo goda konsulu un Losandželosas konsulārā korpusa dekānu Grantu Gočinu, piebilstot, ka viņš ir Lietuvas pavalstnieks, viņa vecvecāki dzimuši Latvijā un Lietuvā. Apsveicot Ukrainu kultūras centra

prezidenti Larisu Reifelu, dr. Juris Buņķis uzsvēra, ka vārdi „Latvija atbalsta Ukrainu” – mums ir vairāk nekā sauklis.

„Mēs šodien svinam Latvijas neatkarības 104. gadadienu. Ir grūti priecāties, jo krievi iebrukuši Ukrainā. Latvija pilnībā atbalsta Ukrainas vēlmi būt neatkarīgai valstij. Kopš nākšanas pie varas Putins vairākkārt izteicies, ka PSRS sabrukšana ir pagājušā gadsimta lielākā traģēdija. Viņš vēlas, lai Ukraina un Latvija atgrieztos Krievijas ietekmes sfairā. Latviešiem un ukraiņiem, ir daudz līdzību. Mums ir auglīgas un diezgan līdzēnas zemes, kuŗas gadsimtu gaitā citi atkārtoti vēlējušies iekarot. Mūsu valstīs iebrukuši krievi un vācieši. Mūsu valstu iedzīvotāji cietuši badu, deporēti un nogalināti. Bijuši mēģinājumi iznīcināt mūsu kultūru un valodu.

Ukraina un Latvija pasludināja neatkarību 1918. gadā. Taču 1921. gadā atkal tika nodibināta Ukrainas Padomju Sociālistiskā Republika. Desmit gadu vēlāk golodomorā gāja bojā miljoniem ukraiņu. Latvijai bija 22 neatkarības gadi, taču iebruka sarkanarmija. Laužot starptautisku līgumu, 1940. gadā atkal iebruka krievi. Neilgi pēc tam notika „vēlēšanas” un tika paziņots, ka 98% iedzīvotāju balsojuši, lai Latvija kļūtu par Padomju Sociālistisko Republiku. Ukraina un Latvija 1991. gadā atguva neatkarību. Ukrainā 92% iedzīvotāju balsoja par neatkarību, bet Latvijā lielā krievu pieplūduma dēļ tikai 75%. Kopš neatkarības atgūšanas 1991. gadā Latvijai un Ukrainai bijuši dažādi ceļi uz demokrātiju. Latvija ir uzņēmta NATO un ES. Pašreizējais kaŗš Ukrainā atkal liecina par krievu nežēlību pret civiliedzīvotājiem. Mana 96 gadus vecā māmiņa piedzīvoja krievu iebrukumu Latvijā 1940. gadā un vāciešu gadu vēlāk. Kad 1944. gadā atgriezās krievi, viņa, tāpat kā daudzi citi austrumeiropieši bēga uz rietumiem. Viņa bieži man stāstīja par okupantu nežēlību. Sākoties kaŗam Ukrainā, māte teica, ka ziņas tālrādē viņai izraisa daudz sāpīgu atmiņu. Tāpat kā citi latvieši, viņa atbalsta Ukrainas iedzīvotājus. Nav šaubu, ka gadījumā, ja krievi kaŗu uzvarēs, Baltija būs apdraudēta.

Latvija, kuŗā ir 1,8 miljoni iedzīvotāju, kopš kaŗa sākuma Ukrainai ziedojuši 0,9% no IKP; Igaunija – 0,8%, Polija – 0,5%. Lietuva – 0,4%, ASV – 0,2%. Latvija, ziedojot 314 miljonus dolaru, no tiem 298 miljonus militārai aizsardzībai, starp ziedotājvalstīm ierindojas 16. vietā pasaulē; visvairāk ziedojušas Amerikas Savienotās Valstis – 16,8 miljardus dolaru militārai aizsardzībai.

Neatkarīga Ukraina ir pretsvars Krievijas ietekmei Eiropā. Neagresīva Krievija ir Latvijas turpmākas neatkarības un labklājības atslēga. Dievs svētī Ukrainu! Slava Ukrainai! Dievs, svētī Latviju!”

Ļoti aizkustināja **Lariss Reifeles** runa:

„Latvijai un Ukrainai ir daudz kopīga. Mūsu vēsturiskais ceļojums ir virzījies pa līdzīgu ceļu: abām mūsu zemēm vajadzēja tikt galā ar mūsu kaimiņu imperiālistiskajām tieksmēm; tostarp Vāciju, Poliju, Zviedriju un visapdraudošāko – Krieviju. Ukraina un Latvija pasludināja neatkarību 1918. gadā, vēloties saglabāt savu nacionālo identitāti un atvairīt komunistu vilni. Mūsu valstis piedzīvoja Krievijas nāvējošo kontroli un sabiedrības struktūru pārveidošanu, okupētajās teritorijās tika nogalināti vietējie iedzīvotāji. Šī iepriekš izplānotā nācījas iznīcināšana, veicot masu slepkavības un deportējot iedzīvotājus, Latvijai bija īpaši smags trieciens pēc Otrā pasaules kaŗa, kad tika iepludināti krievi, un latviešu palika tikai mazliet vairāk par pusi no iedzīvotāju skaita. Un tad atkal 1991. gadā abas mūsu zemes deklarēja neatkarību, tā izbeidzot 75 gadus ilgo komunistu saimniekošanu un cilvēku iznīcināšanu. Krievi neievēro Ženēvas konvenciju un atkal terorizē mierīgus iedzīvotājus. Atbildība par šo kaŗu un noziegumiem pret cilvēcību jāuzņemas ne tikai Putinam, bet visai viņa valdībai un Krievijas pavalstniekiem. Valstī, kuŗā dzīvo vairāk nekā 100 miljoni cilvēku, vajadzētu būt pietiekami daudz morālas ierosmes kaut ko darīt, lai izbeigtu kaŗu. Mēs visi ticam brīvībai un demokratijai. Šīs vērtības mūs vieno, un tāpēc ukraiņi saņem tik apbrīnojamu latviešu sabiedrības atbalstu. Par to mēs būsim mūžīgi pateicīgi.”

Larisa Reifele runu beidz ar teikumu latviešu valodā: „Apsveicam ar neatkarības dienu!”

Ukrainas himnu skanīgi un izjusti nodziedāja ukraiņiete Valerija Simulika.

Svētku runu teica žurnāla „Ir” galvenā redaktore **Nellija Ločmele**:

„Labdien Losandželosas latviešu namā! Sirsnīgi sveicu Latvijas 104. gadadienas svinībās! Mīlie tautieši, latviešu kopienas aktīvais kodols, dāmas un kungi!

Šis man ir neparasts 18. novembris. Sākšu ar acīmredzamo, ka šodien ir 19. novembris. Mēs esam sapulcējušies uz neatkarības svinībām dienu vēlāk, sestdienā, jo esam valstī, kuŗā Latvijas Republikas proklamēšana nav oficiāls iemesls svētkiem, vismaz pagaidām. Kalifornijas latviešiem tā ir ierasta lieta, bet es pirmo reizi svinu Latvijas neatkarības dienu tālu prom no mājām, no savas dzimtas un dzimtenes.

Parasti mans svētku rituāls būtu svinīgā pieņemšana Rīgā, Nacionālā teātrā ēkā, kur 1918. gada 18. novembrī tika pasludināta neatkarīga Latvijas Republika. Tā ir īpaša vieta, kur būt Latvijas valsts dibināšanas dienā. Dziedot valsts himnu šajās teātrā sienās, es vienmēr zinu un sajūtu, ka mana balss – un visu mūsdienu latviešu balsis – pievienojas neredzamam iepriekšējo paaudžu korim,

kas valsts proklamēšanas brīdī ar milzīgām cerībām un apņēmību dziedāja „Dievs, svētī Latviju!”.

Šogad es nevarēju atsaukties Valsts prezidenta ielūgumam, jo izrādījās, ka šajā 18. novembrī Nacionālais teātris Rīgā man ir daudz tālāka adrese nekā latviešu nams Losandželosā.

Taču es esmu ļoti pateicīga par šo dzīves pavērsienu, jo tas man ļauj no citāda skatpunkta paskatīties uz Latviju. Esot tūkstošiem kilometru tālumā, kā no putna lidojuma pazūd sīkās grambas, dangas un bedres, un skaidrākas kļūst mūsu tautas ceļa aprises. Un tas ir apbrīnojams ceļš tautai, kuŗa apvieno mazāk par diviem miljoniem cilvēku. Šajā ceļā ir sīvi izcīnītas uzvaras, piepildītas cerības un jauni sapņi par labāku nākotni.

Taču šis ceļš nav bijis vienmēr viegls, tajā ir arī daudz sāpju un zaudējumu. Jūs, jūsu vecāki un vecvecāki to zina no savas dzimtas personiskās pieredzes. Arī es to zinu no savas dzimtas pieredzes, un tāpēc šajā svētku dienā ar mīlestību pieminu savu vectēvu, ko nekad neesmu satikusi, jo viņš – zemnieks un draudzes koŗa diriģents – vēl spēka gados aizgāja mūžībā pēc atgriešanās no izsūtījuma Sibīrijā, pirms es biju piedzimusi.

Bet ir vēl kāds svarīgs apstāklis, kas padara šī gada 18. novembri atšķirīgu no daudziem iepriekšējiem. Un tas neskaŗ tikai mani vai mūs, latviešus, bet visu brīvo pasauli.

Mēs šogad atceramies Latvijas dibināšanas dienu laikā, kad Ukrainā notiek asiņains kaŗš, pirmo reizi kopš Otrā pasaules kaŗa beigām tik brutāla un plaša militāra sadursme Eiropā.

Ir noticis grūti iedomājama – Krievijas vadonis Putins pavēlējis iebrukt kaimiņvalstī, lai iznīcinātu to un pakļautu tautu Kremļa imperiskajai ietekmei.

Vēl tikai pirms nedēļas, Lāčplēša dienā, mēs kopā ar ukraiņiem uzgavilējām nozīmīgam kaŗa pavērsienam, Hersonas atbrīvošanai Ukrainas dienvidu frontē. Kaŗš dod daudz iemeslu asarām, bet šoreiz tās bija prieka asaras, redzot jaunus un vecus ar ziediem un karogiem sagaidot atbrīvošanu pēc astoņu mēnešu ilgas okupācijas. Redzot šīs Hersonas atbrīvošanas ainas, es domāju par Latviju. Kopš kaŗa pirmās dienas, ar drebošu sirdi sekojot līdz Ukrainas aizstāvības cīņām, es vienmēr domāju par Latviju. Par to, kā Krievijas uzbrukums no jauna uzvēdī briesmīgo vēstures elpu.

No kr.: žurnāla „IR” redaktore Nellija Ločmele un Inese Sviķkalne

Kā šis kaŗš atdzīvina bailes sirmgalvjos, kas savulaik paši piedzīvojuši Otrā pasaules kaŗa šausmas. Kā šis iebrukums parāda brīvības vērtību jaunākām paaudzēm, kas dzimušas neatkarīgā valstī un nekad nav pieredzējušas padomju cietumu, čekas terroru un brīvdomības apspiešanu.

Krievi Ukrainā uzbrūk tieši tām pašām vērtībām, kuŗas mēs liekam savas valsts pamatā – brīvība, dzīvība, cilvēka cieņa, tautas tiesības pašai lemt savu likteni un runāt savā valodā.

Diemžēl «krievu okupants» vairs nav jēdziens no Otrā pasaules kaŗa un vēstures grāmatām, tā atkal ir realitāte. Krievu raķetes krīt Eiropas valsts galvaspilsētā, nogalinot bērnus, iznīcinot dzīvojamās mājas, skolas un slimnīcas. Krievija ir okupējusi milzīgas Ukrainas teritorijas – gandrīz trīs Latviju apmērā. Trīs Rīgas, trīs Vidzemes, trīs Kurzemes, trīs Zemgales un trīs Latgales ir atšķeltas no Ukrainas valsts un pārvērstas ellē.

Un runa nav tikai par zemi, tās bagātībām, rūpniecisko jaudu vai piekļuvi jūras ceļiem. Runa ir par cilvēkiem, kuŗus okupācijas režīms vajā, spīdzina un nogalina tikai tāpēc, ka viņi ir savas valsts patrioti. Tūkstošiem upuŗu, izpostītu ģimeņu un salauztu dzīvju. Miljoniem bēgļu. Šī kaŗa noziegumu saraksts ir šausminošs, un es esmu pārliecināta, ka būs vajadzīgs īpašs tribunāls, lai sauktu vainīgos pie atbildības.

Kas šajā briesmu situācijā sargā mūs? Mēs zinām atbildi – NATO līguma 5. pants. Mēs tagad varam justies pasargāti, jo Latvija ir NATO un Eiropas Savienības dalībvalsts, un savos 30 atjaunotās neatkarības gados esam izdarījuši gudras izvēles un parūpējušies par savu drošību. Taču būsim godīgi, šī drošība ir pilnīgi atkarīga no tā, ka pasaulē turpina valdīt iedibinātā starptautiskā kārtība, ka līgumiem un likumiem joprojām ir spēks. Un tieši to izaicina un vēlas sagraut Putins, iebrūkot Ukrainā un cerot tai apturēt palīdzību, draudot ar kodolkaŗu. Mēs zinām, ka Putina plāni neaprobežojas ar Ukrainu, viņš pats šo kaŗu ir definējis kā principiālu sadursmi ar rietumu pasauli.

Šajā pašā nedēļā, kamēr Krievijas armija cieš kārtējo sakāvi un ir spiesta atkāpties,

pa Maskavas ielām maršē propagandas apstulbināti krievi, kas pieprasa raķešu triecienu Vašingtonai.

Tieši tāpēc krievu armija ir jāaptur un jāsakauj tagad, lai tā nevarētu doties tālāk. Tieši tāpēc mūsu valsts drošība un nākotne patlaban izšķiras Ukrainas frontē. Mēs to zinām un saprotam. Tāpēc Latvija ir atvēlējusi Ukrainai trešdaļu sava aizsardzības budžeta un visa veida palīdzības apjomā mēs esam starp līderiem pasaulē, rēķinot proporcionāli valstu ekonomikas mērogam. To zina un saprot arī NATO partneri, visa Eiropa un brīvā rietumu pasaule ir sadzirdējusi šo trauksmes zvanu.

Viens no ievērojamākajiem mūsu laika vēsturniekiem Timotijs Snaiders, kas dziļi pētījis Hitlera un Staļina režīmu noziegumus pagājušajā gadsimtā, saka – Ukraina pašlaik ir vissvarīgākā vieta pasaulē, kur izšķiras brīvības liktenis. Likmes ir augstas. Vai ļausim imperisku murgu pārņemtai lielvalstij uzspļaut starptautiskajām saistībām un iekārot kaimiņvalsti? Nav šaubu, ka citi nedemokratiskie režīmi ar Ķīnu priekšgalā seko līdzi, cik stingra ir brīvo rietumnieku atbilde un kā šis karš beigsies. Agresors ir jāaptur un jāsakauj, lai citiem nebūtu kārdinājums sekot šim piemēram. Par laimi mēs esam liecinieki spēcīgai un vienotai rietumu demokrātijai atbildei. Daudzi, kuŗi iepriekš runāja par «vēstures beigām», par liberālās demokrātijas neatgriezenisku uzvaru un sapņoja par pasakainiem biznesa darījumiem ar «draudzīgo» Krieviju, ir atmodušies. Visos veidos ir jāstiprina šī sapratne un rietumvalstu partneru apņēmība panākt Ukrainas uzvaru. Galu galā, atbalstīt Ukrainu nozīmē ne tikai nostāties morāles pusē šajā karā starp labo un ļauno, tā ir arī ļoti pragmatiska gādāšana par savu drošību. Es nešaubos, ka Ukraina šajā karā uzvarēs. Nešaubos, ka brīvība uzvarēs. Ukrainu cīņas gars ir apbrīnojams. Tas iedvesmo un pierāda, ka arī pret milzīgu pārspēku ir iespējams stāties pretī, ja tici brīvībai un pārliecināti arī savus draugus nebaidīties. Ukrainas prezidents Zelenskis ir kļuvis par drosmīga valstsvīra simbolu daudziem pasaulē. Katru dienu kopš kara sākuma viņš uzrunā savu tautu nelielos videovēstījumos. Šajos kara mēnešos, sekojot viņa uzrunām, es esmu iemācījies ukraiņu valodu un pievienojies daudzajiem miljoniem viņa sekotāju sociālajos tīklos. Man Zelenskis ir ne tikai mūsdienu varonis, viņa drosmē un izlēmībā ir arī pagātnes traumas dziedēšana.

Šā gada februārī, kad Krievija iebruka Ukrainā un desantnieku elites vienības nolaidās Kijivā, lai arestētu

vai nogalinātu Zelenski, viņš paziņoja, ka paliek savā vietā. Tā nebija padošanās kā Ulmaņa aicinājums «es palikšu savā vietā, jūs palieciet savējās» 1940. gada jūnijā. Nē, tas bija drosmīgs aicinājums pretoties – palikt un cīnīties! Aizstāvēt savu valsti un brīvību. Mēs nevaram mainīt savu vēsturi, bet ukraiņu drosmē māca un iedvesmo mūs šodien. Ukrainu cīņa liek ar skaidru prātu uzdot būtiskus jautājumus par Latvijas drošību

– cik gatava sevi aizstāvēt ir mūsu tauta? Cik liela ir «piektā kolonna» Latvijā? Ko mēs varam darīt labāk?

Tāpēc svarīgs simbolisks solis šovasar bija padomju okupācijas pieminekļa novākšana Rīgā un daudzās citās Latvijas vietās. Neticami, ka vēl 30 gadu pēc neatkarības atjaunošanas šajā sarakstā ir vairāk nekā 70 objektu.

Bet ar to vien nepietiek, ka aizvācam padomju sārņus. Ir jāliek vietā savas vērtības. Mums jāstiprina latviešu valoda, mūsu aizsardzības spējas, mūsu plašsaziņu līdzekļu brīvība, jāsargā demokrātijas pamati. Katrs latvietis savā vietā un savā veidā var darīt ko jēdzīgu Latvijas labā.

Uz vienu akadēmisko gadu esmu atstājusi žurnāla „IR” redakcijas vadību Latvijā un, būdama Fulbraita stipendiāte, mācos *Walter Cronkite School of Journalism* Arizonas universitātē.

Dzīve Amerikā ir kā nemitīgs eksperiments. Tā kā esmu žurnāliste, man tas šķiet aizrāvīgs piedzīvojums, taču kā Latvijas pavalstnieci mani ārkārtīgi uztrauc politiskās vētras šeit, Amerikā.

Pirms nepilniem diviem gadiem 6. janvārī es un daudzi pasaulē ar šausmām vēroja, kā beigsies vēlēšanās zaudējušā prezidenta Trampa sakurinātais valsts apvērsuma mēģinājums. Bruņots iebrukumu Kapitolā! To, kas 2001. gada uzbrukumā neizdevās *Al-Qaeda* teroristiem, divdesmit gadus vēlāk paveica paši amerikāņi. To vērot no Eiropas krastiem bija neticami un šausmīgi. Par laimi, ASV demokrātiskās institūcijas izrādījās spēcīgākas par melu satracinātu pūli. Arī nupat aizvadītajās vidus-termiņa vēlēšanās nav piepildījušās apokāptiskas prognozes. Taču mani dara ļoti bažīgu fakts, ka trešdaļa nupat jaunievēlēto parlamenta deputātu noliedz vai apšaubā iepriekšējos prezidenta vēlēšanu rezultātus. Kā latvieši un kā eiropieši man atliek tikai vērot šo procesu no malas. Es ceru uz saprāta uzvaru.

Ik gadu vairāki tūkstoši pretendenti no visas pasaules piesakās ASV valdības stipendijām un iztur lielu kon-

kursu. Tas nozīmē ļoti lielu dažādību Fulbraita stipendiātu vidū. Mani studiju kollēgas Arizonā ir žurnālisti no 12 valstīm dažādās pasaules malās.

Cilvēktiesību un preses brīvības līmenis šajās valstīs daudzviet ir traģisks. Piemēram, zemākais līmenis mūsu grupā ir Bangladešai, kas šogad Pasaules preses brīvības indeksā ir noslīdējusi uz 162. vietu starp kopumā 180 valstīm. Plašsaziņu līdzekļus tur cenzē, žurnālistus arestē vai viņi pakļaujas pašcenzūrai, lai kaut kā mēģinātu izdzīvot.

Latvija šajā preses brīvības indeksā ieņem 22. vietu. Maniem studiju biedriem tas ir apbrīnojams, bet ļoti tāls mērķis. Tas ir tāls mērķis arī ASV, kas ieņem 42. vietu. Es neesmu pārsteigta par to. Diemžēl vārda brīvības citadelē ASV ik gadu sarūk neatkarīgu plašsaziņu līdzekļu un žurnālistu skaits, agrākais plašsaziņu līdzekļu biznesa modelis ir sadragāts, visaugstākā ranga politiķi sauc žurnālistus par tautas ienaidniekiem, bet sociālo tīklu plašumos brīvi kā meža ugunsgrēks izplatās meli un dezinformācija.

Taču es neesmu laimīga par Latvijas 22. vietu. Jo mūsu kaimiņi Lietuvā un Igaunijā ir pirmajā desmitniekā pasaulē līdz ar citām Ziemeļeiropas valstīm. Mums arī tur jābūt. Latvija atpaliek plašsaziņu līdzekļu brīvības jomā tāpat kā virknē citu nozaru. Mūsu ekonomika neatīstās tik strauji, un oligarchu samocītā plašsaziņu līdzekļu vide kopš dižķibeles tā arī nav atguvusies.

Neatkarīgam žurnālistam Latvijā ir ļoti daudz darba, bet ir jāpieliek daudz pūļu un izdomas, lai izdzīvotu. Jums katram, un katram Latvijas iedzīvotājam ir vērts padomāt, kā atbalstīt neatkarīgu žurnālistiku un patiesības noskaidrošanu. Jūs varat vēltīt savu uzmanību, laiku un naudu šiem svarīgajiem mērķiem.

Taču šie mēneši Amerikā man ir devuši arī jaunu pašapziņas elpu un likuši novērtēt sasniegto. Vēlos iepazīstināt ar dažiem maniem studiju biedriem.

Katja ir žurnāliste no Baltkrievijas. Pēdējo gadu viņa, būdama bēgļe, pavadīja Polijā, jo vīram un viņai pašai Minskā draudēja arests. Lukašenko režīma dēļ cietumā ir vairāki viņas kollēgas, vienu patlaban tiesā par to, ka viņš uz ielas intervēja protestētājus. Katja nezina, vai un kad varēs atgriezties dzimtajā Minskā un redzēt savus vecākus.

Jī ir talantīga žurnāliste no Dienvidkorejas, viņai ir 30 gadu. Viņa strādā lielākajā Seulas laikrakstā. Viņas dzimtas saknes ir senajā korejiešu pilsētā Kesongā, no kuņas viņas vecmāmiņai nācās bēgt Korejas kara laikā.

Vecmāmiņa izglābās no nāves, bet no septiņām ģimenes māsām četras gāja

bojā. Jī dzīvo Seulā tikai 25 km no Ziemeļkorejas robežas.

Starp abām Korejām tā arī nav noslēgts miers, un robežas otrā pusē jau gandrīz 80 gadu turpinās sociālisma eksperiments, kuņā cilvēki cieš badu, bet diktators ražo kodolieročus.

Hakobs ir pētnieciskais žurnālists no Armēnijas. Viņš beidzis obligāto karadienestu, armijā viņš bija artilērists. 2020. gada rudenī viņš brīvprātīgi devās uz Karabachas fronti, kur Armēnijas un Azerbaidžanas robežkonfliktā 40 dienu laikā gāja bojā 7000 cilvēku. Visvairāk Hakobs baidās, ka šis gruzdošais konflikts, kas turpinās gadu desmitiem, tā arī netiks atrisināts, un pēc desmit gadiem karā būs jādodas jau viņa diviem dēliem.

Šie manu kollēgu stāsti rāda, cik dzīvas ir kara brūces un kādu cenu nākas maksāt par brīvību. Es nelasu to ziņās, es to redzu savu kollēgu acīs. Un es ar milzīgu pateicību novērtēju, ka varu dzīvot brīvā un demokrātiskā valstī.

Jāatzīst, es sen neesmu jutusies tik lepna kā tagad, esot tūkstošiem kilometru tālumā no dzimtenes. Stāstot par to, ko Latvijas tautai ir izdevies sasniegt aizvadītajos 30 neatkarības gados. Un ko mūsu žurnālistu vienībai ir izdevies paveikt, savulaik strādājot laikrakstā „Diena” un pēdējos 12 gadus veidojot žurnālu „IR”.

Latvieši ir spējīga tauta, un Latvija ir izdevusies valsts.

Oktobrī es šajā pašā zālē balsoju 14. Saeimas vēlēšanās, tāpat kā daudzi no jums. Esot pirmo reizi šajā vēsturiskajā namā, es iepazīnu latviešu kopienas aktīvistus, kas iegulda savu laiku un enerģiju, lai turpinātu uzturēt latvisko garu tik tālu prom no Latvijas. Es izstaigāju skolas telpas šīs ēkas augšstāvā un ar apbrīnu novērtēju, ar kādu mīlestību un rūpību tiek kopta latviešu valoda un kultūra. Vēl joprojām domāju par kādu jautājumu. Tautiete, kuņas ģimenē aug trīs burvīgi bērni, man jautāja – kādi latvieši ir vajadzīgi Latvijai? Es domāju, ka Latvijā nešķiro un nevienam neko nepaģēr. Mēs katrs vispirms esam cilvēks – brīvs, ar savām īpašām spējām un talantiem, kuņi jāattīsta un jāpielieto. Mēs to darām sev pašiem, savai dzimtai, savai tautai un visai cilvēcei par prieku un svētību. Katrs ir vajadzīgs un neaizstājams tieši tāds, kāds spēj un grib būt. Vienīgais grēks pret sevi, pret Latviju un dzīvi, man šķiet – vienaldzība.

Ukraiņu frontes cīņas, manu studiju biedru Katjas, Jī un Hakoba piedzīvotais ir skarbi piemēri, kas ļauj saprast, cik vērtīga ir brīvība. Tāpēc tas ir mūsu galvenais pienākums – nebūt vienaldzīgiem pret iespējām, kas mums ir dotas.

Novērtēt un aizstāvēt vērtības, uz kurām šīs iespējas ir balstītas. Vienmēr aizstāvēt brīvību. Tikai tā mēs paši un nākamās paaudzes varēsim lepnī svinēt 18. novembri Rīgā, Losandželosā un citās pasaules vietās, kur brīvi latvieši sanāk kopā, lai pievienotu savas balsis visu iepriekšējo paaudžu kopējai lūgšanai – Dievs, svētī Latviju!

Sīrsnīgi sveicu jūs Latvijas dibināšanas dienas atceres svētkos. Slava Ukrainas varoņiem, kas patlaban atdod dzīvību par savu un mūsu brīvību. Saules mūžu mūsu mīļajai Latvijai!”

Apsveikumus nolasīja DK LB priekšēža vietnieks **Dainis Kalniņš:**

„Mūsu vidū ir cilvēki, kuŗi nesavtīgi un neatlaidīgi ir veikuši pilsonisko pienākumu, kalpojot Latvijas un vietējas latviešu sabiedrības labā.

2022. gadā DK LB Goda apbalvojums piešķirts Ivaram Mičulim par pašaizliedzīgu un izcilu darbu, kalpojot Dienvidkalifornijas latviešu sabiedrībai un aktīvu nacionālpolitisko darbību.

DK LB Goda apbalvojums piešķirts Diānai Zaķei par aktīvu darbību Dienvidkalifornijas latviešu sabiedrības labā un ilggadēju tautasdeju kopas „Pērkonītis” vadīšanu.

ALAs Atzinības raksts piešķirts Gunai Reinai par nesavtīgu darbu Dienvidkalifornijas latviešu sabiedrības labā, saglabājot kultūras un garīgās vērtības.

ALAs Atzinības raksts piešķirts Jurim Bunķim par neatlaidīgu darbu pildot goda konsula pienākumus, kalpojot latviešu sabiedrībai un veicinot sabiedrisko dzīvi vietējā latviešu centrā.”

Ivaram Mičulim un Dāvim Reinam bija atsūtīta Liepājas mūzikas ansambļa *Amber Strings* pateicība par palīdzību Losandželosas turnejas laikā.

Dziedonis Pauls Berkolds un pianists Juris Žvikovs apmeklētājus iepriecināja ar jauku un interesantu koncertu. Tas sākās ar Imanta Zemzaŗa dziesmu „Agri no rīta”, sekoja trīs Imanta Meŗaraupa dziesmas ar Kārļa Kurbada (arī Kārlis Zvejnieks, Kuraŗu Kriŗs) tekstu „Šie vārdi”, „Silu ŗalka” un „Aizejot”, Lūcijas Garūtas „Prelūdija”, vēl viena Imanta Zemzaŗa dziesma „Tukums” un Jāŗa Kalniŗa „Meŗi ŗalc” ar Zinaīdas Lazdas tekstu. „Tukums” ir no dziesmu cikla „Ķemeri” ar Imanta Ziedoŗa vārdiem, katra dziesma stāsta par

Svētku rīkotāji, no kr.: Dāvis Reins, Guna Reina, Diāna Zaķe, Inese Sviķklane, Aija Zeltiņa-Kalniņa, Pauls Berkolds, Dainis Kalniņš

kādu mazpilsētiņu. Pauls Berkolds tās visas dziedāja 2004. gadā Rīgā Vāgnera zālē, klavierpavadījumu spēlēja komponists. Trīs Imanta Mežaraupa dziesmas ir komponētas īpaši Paulam Berkoldam, pirmatskaņojums bija 1988. gadā Austrālijas kultūras dienās Brisbenē. Šajās dziesmās komponists izvēlējies daudzveidīgu tehniku: gan runāšanu, gan dziedāšanu falsetā, un pianists skaņ klavieru stīgas, lai atdarinātu maigos sila vējus. Pauls Berkolds pastāstīja, ka vārdi šīm dziesmām rakstīti 1940. gada beigās, kad bēgļi devās uz rietumiem, piebilstot, ka ir skumji, jo tagad tas pats notiek mūsdienās Ukrainā.

Aizejot

**Galvu es noliecu skumīgi kluss.
Dzimtene mana, dzimtene mana!
Soļiem cauri dzirdu pats sirds pukstienus.
Asinis trauksmaini zvana.
Bērzu lapas apsvilušas trīs.
Liesmās un dūmakās pamale zvīlo.**

**Norimst ilgas, norimst alkas, klusa klausās sirds.
Žūžo dzimto silu šalkas, jauno dienu avots irdz.
Tā tu sadedz kara ugunīs, mana dzimtene mīlā!
Katrs solis smags kā akmens šķiet mests pret sāpēs
degošo zemi.**

Vai uz mūžu projām jāaiziet –

Dievs, jel atgriezties lemi!

Pēc koncerta „Pērkonīša” dalībnieki svinīgi iznesa Latvijas valsts karogu.

Pauls Berkolds uzsauca svētku tostu Latvijai, nodziedājām „Nevis slinkojot un pūstot”.

Jānis Taube jau bija salējis glāzēs vīnu, uz galdiem netrūka uz kodu.

Paldies visiem, kas palīdzēja sagatavot cienastu: Katei un Atim Blāķiem, Dzidrai Freimanei, Zanei Kalniņai, Lienei Lindei, Norai Mičulei, Dacei Pavlovskai, Simonai Pertai, Gunai Reinai, Tamārai Rūsei, Ilzei Strazdiņai, Pegijai Taubei.

Inguna Galviņa

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru pilnsapulce

No kr.: Jānis Taube, Juris Zinbergs, Dziesma Tetere, Inguna Galviņa, Mārtiņš Zālītis

No kr.: Nora Mičule, Dainis Kalniņš, Aija Zeltiņa-Kalniņa, Lisa Edmondson, Pauls Berkolds

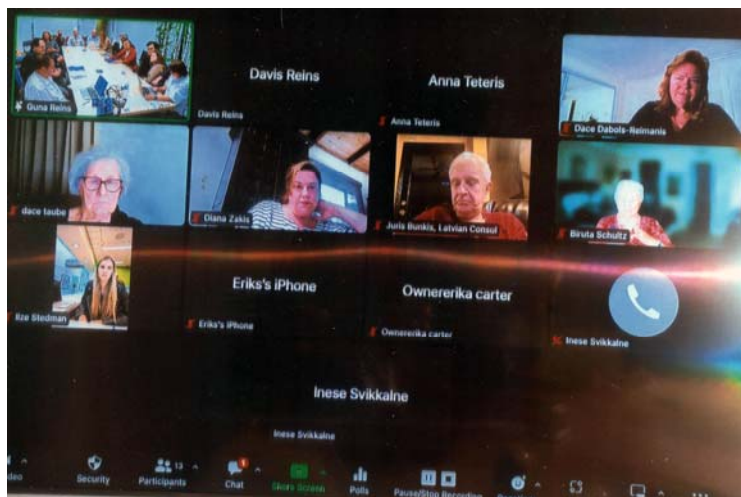
No kr.: Guna Reina, Dāvis Reins, Jānis Taube

Pilnsapulce 2022. gada 23. oktobrī sākās plkst. 1.20 Dienvidkalifornijas latviešu biedrības Alfona un Ināras Reinu piemiņas telpā Losandželosas latviešu nama otrā stāvā.

Pilnsapulcē piedalījās: Pauls Berkolds, Juris Bunķis, Dace Dābola-Reimane, Lisa Edmondson, Inguna Galviņa, Aivars Jerumanis, Dainis Kalniņš, Ērika Kārtere (Carter), Nora Mičule, Simona Perta, Artūrs Perts, Guna Reina, Dāvis Reins, Ilze Stedmena, Inese Sviķkalne, Sanita Šūmane-Karami, Dace Taube, Jānis Taube, Anna Tetere, Dziesma Tetere, Ēriks Teteris, Diāna Zaķe, Mārtiņš Zālītis, Aija Zeltiņa-Kalniņa, Juris Zinbergs.

DK LB statūtos noteikts, ka pilnsapulce var notikt neatkarīgi no dalībnieku skaita.

Dāvis Reins paziņoja, ka DK LB priekšsēdis Ivars Mičulis lūdzis viņu vadīt biedru pilnsapulci. Dāvis Reins aicināja pilnsapulci vadīt sakretārei Gunai Reinai, jo pats bija aizņemts ar tehniskiem darbiem.

Pilnsapulces dalībnieki Zoom

Tiešsaistē Zoom pieslēdzās DK LB priekšsēdis Ivars Mičulis un nolasīja ziņojumu par DK LB darbību 2021. gadā:

„DK LB valdē darbojās: Pauls Berkolds, Inguna Galviņa, Aivars Jerumanis, Aija Zeltiņa-Kalniņa, Valdis Ķeris, Nora Mičule, Ivars Mičulis, Dāvis Reins, Guna Reina, Līga Sviksa, Inese Sviķkalne, Sanita Šūmane-Karami, Jānis Taube, Diana Zaķe, Juris Zinbergs. Revīzijas komisijā: Dāvis Berkolds, Diana Matura, Dainis Kalniņš. Paldies visiem par lielo darbu un pūlēm.

2021. gadā turpinājās Covid-19 pandēmija ar visiem ierobežojumiem. Gadu sākām, nēsājot maskas, attālināti cits no cita, un arī sarīkojumi vēl notika virtuāli. Baltā galdauta svētki bija Zoom. Paldies Paulam Berkoldam par ļoti sagatavoto programmu un visiem dalībniekiem.

Ar lielu prieku sanācām kopā pirmajā klātienes sarīkojumā un svinējām Jāņus 19. jūnijā. Dziedājām, dejojām, gājām rotaļās. Sarīkojums bija ļoti ļoti apmeklēts. Paldies visiem, kuri piedalījās no tuvienes un tālienes.

Komūnistiskā genocīda upu piemiņas dienu rīkojām kopā ar Dienvidkalifornijas latviešu draudzi. Dievkalpojumā pieminējām notikumus pirms 80 gadiem.

2021. gada lielākais notikums bija mūsu biedrības 70 gadu jubilejas svinības. Paldies Paulam Berkoldam un visiem palīgiem.

Biedrības valdes sēdes varam atkal rīkot latviešu namā, skaisti izremontētajā biedrības istabā, bet vēl aizvien daļēji tās notiek arī *Zoom* platformā.

Pandēmijas iespaidā sarucis DK LB biedru skaits. Biedra maksa vēl arvien ir \$35.00, ģimenei \$ 50.00, studentam \$10.00. Ikviens, kam rūp latviešu sabiedrības darbība, aicināts kļūt par DK LB biedru.

Biedrības darbs atspoguļots Dienvidkalifornijas Latviešu Informācijas Biļetenā, kas iznāk deviņas reizes gadā 300 eksemplāru metienā. Biļetena redaktore ir Astra Moora. Biļetenu iespiež Pēteris Brecko un izsūta Dāvis Reins. Biļetenu visi DK LB saņem bez maksas. Tas tiek sūtīts daudzām organizācijām ASV, uz Rīgu Misiņa bibliotēkai un Latvijas Nacionālai bibliotēkai. To var lasīt tīmeklī: www.biletens.com Biļetenā ir informācija par sarīkojumiem un DK LB darbību. Biedrība informē par savu darbību biļetenā un vairākās tīmekļvietnēs. Cenšamies informēt katru, kas vēlas.

2021. gadā mūsu darbība tika daļēji ierobežota. Grūts uzdevums bija atsākt klātienē sarīkojumus un iedrošināt tautiešus nākt un piedalīties, lai pilnībā atjaunotos mūsu kultūras, nacionālā un izglītības programma. Tika izsūtītas Ziemsvētku un Jaungada apsveikumu kartītes. Tās zīmēja Laura Beleviča un iespieda Pēteris Brecko, kartītes aploksnēs ievietoja un pastmarkas līmēja čakla darbarūku vienība, izsūtīja Dāvis Reins.

Par visiem biedrības notikumiem un sarīkojumiem ziņots biļetenā.

Liels darbs ieguldīts un biezas dokumentu kaudzes savāktas, lai DK LB reģistrētu kā bezpeļņas organizāciju. Ir iesniegti visi pieprasītie dokumenti, lai biedrībai arī turpmāk būtu bezpeļņas organizācijas statuss. Esam darījuši visu iespējamo, bet vēl neesam pabeiguši, cerams, ka tas izdosies 2023. gadā.

2021. gadā biedrība atbalstīja Losandželosas latviešu skolu piešķirot ziedojumu. DK LB atbalsta Amerikas latviešu apvienību, biedrība ir ALAs zelta biedre.

ALAs kongresā 2021. gada biedrību pārstāvēja delegāti Ivars Mičulis un Sanita Šūmane-Karami.

Iespēju robežās atbalstam Losandželosas latviešu namu. Ir svarīgi, ka te var notikt sarīkojumi un mācības latviešu skolā. Paldies nama pārvaldes priekšsēdim Aivaram Jerumanim par sadarbību.

Liels, liels paldies jums visiem!”

Ivars Mičulis ir DK LB priekšnieks kopš 1999. gada. Viņš paziņoja, ka viņam ir bijis liels gods pārstāvēt biedrību tik ilgu gadu, bet vairs nekandidēs priekšnieka amatam. Viņš lūdza Dāvi Reinu un Jāni Taubi palīdzēt, lai DK LB iegūtu bezpeļņas organizācijas statusu un teica, ka var oficiāli parakstīt dokumentus, ja tas nepieciešams statusa nokārtošanai. Ivars Mičulis pilnsapulces dalībniekiem novēlēja veiksmīgu darbu un atslēdzās.

Guna Reina ziņoja, ka sēdē piedalās 26 DK LB biedri: klātienē 15, *Zoom* tiešsaītē pieslēgušies 11.

Guna Reina ieteica par sapulces sekretāri ievēlēt Aiju Zeltiņu-Kalniņu.

Guna Reina atgādināja, ka iepriekšējās kopsapulces protokols bija ievietots 2021. gada novembra biļetenā. Sapulces dalībnieki protokolu pieņēma, kā publicēts.

Kasieris Jānis Taube iesniedza kases pārskatu par 2021. gadu. 2021. gada 31. decembrī biedrībai bija \$175,391.78. Ienākumi – \$15,192.00, izdevumi – \$23,516.03, iztrūkums – apmēram \$8000.

Pauls Berkolds jautāja par remonta izdevumiem, un Dāvis Reins paskaidroja, ka remonts beidzies, bet visi izdevumi vēl nav iesniegti.

Pilnsapulces dalībnieki pieņēma kasiera ziņojumu.

Dainis Kalniņš iesniedza revīzijas komisijas ziņojumu. Viņš pateicās kasierim Jānim Taubem par uzcītīgu pienākumu pildīšanu un dokumentu sagatavošanu.

Revīziju par 2021. gadu 2022. gada 3. aprīlī veica Diana Mature un Dainis Kalniņš, kasierim Jānim Taubes klātesot. Dāvis Berkolds noteiktajā dienā nevarēja ierasties. Dainis Kalniņš revīzijas ziņojumu nolasīja angļu valodā, jo tādu iesniegs dokumentu kārtošanai. Revīzijas komitejas locekļi secināja, ka kasieris apzinīgi veicis savu darbu, ienākumi un izdevumi rūpīgi reģistrēti un visi dokumenti ir teicamā kārtībā. Sēdes dalībnieki pieņēma Revīzijas komitejas ziņojumu.

Pirms DK LB 2022. gada budžeta pieņemšanas Guna Reina atgādināja, ka budžeta pieņemšanas laiks mainīts: no gada sākuma – aprīlī – uz rudenī – oktobrī. Viņa ierosināja apspriest šādus priekšlikumus: 1. turpmāk biedru kopsapulci rīkot rudenī; 2. nākamajam fiskālam gadam budžetu plānot rudenī.

Dziesma Tetere iesteica, plānojot budžetu 2022. gadam un nākamajam gadam, ievērot inflācijas pieaugumu vismaz 10% apmērā gan šogad, gan 2023. gadā. Viņa arī ieteica autorizēt DK LB valdi izplānot un pieņemt budžetu par 2022. gadu un 2023. gadu valdes sēdē 2022. gada decembrī. Pilnsapulces dalībnieki vienbalsīgi pieņēma ieteikumus par DK LB kopsapulces rīkošanu, DK LB budžeta plānošanu un pieņemšanu nākamajam fiskālam gadam rudenī, kā arī DK LB valdei pieņemt 2022. gada un 2023. gada budžetu valdes sēdē decembrī.

Sēdes vadītāja Guna Reina aicināja līdzšinējos DK LB valdes un Revīzijas komisijas locekļus padomāt, kā ātrāk nokārtot biedrības bezpeļņas organizācijas statusu, varbūt varētu izveidot darba grupu, kas tieši ar to darbotos. Kasieris Jānis Taube apstiprināja, ka iesniegti visi dokumenti gan Kalifornijas pavalsts valdībai, gan IRS. Vēl jāiesniedz forma 1023.

Pauls Berkolds ieteica vispirms balsot par jauno valdi un bezpeļņas organizācijas statusu iegūšanu kārtot atsevišķi. Jānis Taube paskaidroja, ka jauno nodokļu formu var parakstīt jaunais biedrības priekšnieks. Juris Bunkis informēja, ka biedrība var iesniegt *Statement of the Information Form*, kurā norādīts organizācijas vadītājs un grāmatvedis. Formas iesniegšanas izmaksas ir \$25.00.

Pauls Berkolds ieteica biedrības valdē uzņemt Daini Kalniņu. Dainis Kalniņš bija ar mieru kļūt par valdes locekli. Darboties valdē pieteicās Simona Perta un Ilze Stedmena.

Nora Mičule ieteica apstiprināt iepriekšējos un jaunus valdes locekļus: Paulu Berkoldu, Ingu Galviņu, Aivaru Jerumani, Daini Kalniņu, Valdi Ķeri, Ivaru Mičuli, Noru Mičuli, Simonu Pertu, Dāvi Reinu, Gunu Reinu, Daci Dābolu-Reimani, Ilzi Stedmenu, Līgu Svīksu, Inesi Sviķkalni, Sanitu Šūmani-Karami, Jāni Taubi, Diānu Zaķi, Mārtiņu Zālīti, Aiju Zeltiņu-Kalniņu, Juri Zinbergu.

Pilnsapulces dalībnieki vienbalsīgi ievēlēja jauno valdi.

Dziesma Tere proponēja apstiprināt DK LB amatu kandidātus:

DK LB priekšsēdis – Ivars Mičulis; vietnieki: Dāvis Reins, Pauls Berkolds, Dainis Kalniņš; sekretāres – Aija

Zeltiņa-Kalniņa un Guna Reina; kasieris – Jānis Taube; kasiera palīgs – Dāvis Reins, biedrziņi – Nora Mičule un Juris Zinbergs.

Dainis Kalniņš atteicās no Revīzijas komisijas locekļa pienākuma pildīšanas. Revīzijas komisijā vienbalsīgi ievēlēja Dāvi Berkoldu, Juri Buņķi un Dianu Maturu.

Pilnsapulces beigās Guna Reina informēja, ka Amerikas latviešu apvienības 71. kongresā Bostonā Dienvidkalifornijas latviešu biedrību pārstāvēja Dāvis Reins un DK Latviešu Informācijas Biļetena redaktore Astra Moora.

Kongresa laika notika akcija „Ziedo rotas Ukrainai”, ieņēmums – 4000 dolaru. Kongresa laika ALAs Izglītības nozares vadītāja Elisa Freimane ziņoja, kā pandēmija ietekmēja latviešu skolas un aicināja vietējās biedru organizācijas skolas atbalstīt. Guna Reina lūdza latviešu skolas pārstāvjus informēt biedrību par nepieciešamo palīdzību.

Svarīgi arī apzināt tos, kuŗi agrāk strādājuši biedrībās, skolās vai citās organizācijās un rakstīt par viņiem, lai viņi netiktu aizmirsti.

Guna Reina pastāstīja arī par politisko darbību, ko vada ALAs Sabiedrisko attiecību nozares vadītājs Dzintars Dzilna, un vēstuļu akciju ASV Kongresa deputātiem.

Biedrības valde ir pateicīga nama pārvaldei un priekšniekam Aivaram Jerumanim.

Kopsapulces beigās dalībnieki pārrunāja Latvijas valsts dibināšanas atceres un jaungada sarīkojumu.

Guna Reina pateicās visiem par piedalīšanos sēdē. Sēdi beidza plkst. 3:17.

Sēdi protokolēja **Aija Zeltiņa-Kalniņa**

Ikvienam ir roka jāpieliek!

Krievi turpina brutālo uzbrukumu Ukrainai. Kievu armija izšāvusi raķeti virzienā uz Polijas teritoriju. Latvijai un NATO sabiedrotajiem ir svarīgi nostiprināt aizsardzību pret Krieviju. Tas nozīmē, ka mums, ASV latviešiem, jācenšas, lai mūsu ASV Kongresa pārstāvji atbalsta mūsu intereses par aizsardzību Baltijas valstīm. Politīķi mainās, bet mums jāturas kopā un jānodrošina viņu atbalsts, jo viņiem ir liels spēks, kā ietekmēt Latvijas nākotni. Aicinu ikvienu:

1. *Follow, Like, Share* ziņas organizācijas *JBANC* lapā *Facebook*:

<https://www.facebook.com/JointBalticAmericanNationalCommittee>

Ir ļoti svarīgi publiski parādīt mūsu interesi par *JBANC* darbību.

2. Vēl ir iespēja saņemt *Protect American Interests in the Baltics* pastkartes, lai izdalītu savām vietējām organizācijām. Lūdzu atrakstiet, cik pastkaršu vajadzētu – katrs ASV pavalstnieks/ce var nosūtīt trīs pastkartes: vienu *House* pār-

stāvim un divus senātoriem 3. Vissvarīgākais – lūgt savus ģimenes locekļus, draugus un paziņas pieteikties ALAs *Call to Action UNIT* grupai. Četras reizes gadā *CTA UNIT* dalībnieki saņem no mums e-pastu ar sagatavotu tekstu, lai uzrunātu savus ASV Kongresa pārstāvjus. Ir ļoti viegli pieteikties, ierakstot vārdu, e-pasta adresi un pasta nodaļas numuru šeit: <https://alausa.org/cta-unit>.

Pēdējos piecos gados, kopš sākām ALAs *Call to Action UNIT*, ASV valdība ir piešķirusi vairāk par \$1.1B (*billion*) Baltijas valstīm. Esam arī veiksmīgi iestājušies par stipru ASV vadību stiprā NATO. Nākotnē vajag nodrošināt turpmāko aizsardzības finansējumu, kā arī lielāku NATO kaŗaspēku novietojumu Baltijas valstīs. Katra balss, kas uzrunā savus pārstāvjus, palīdz nodrošināt turpmāko atbalstu. Būs par vēlu, ja tanki brauks iekšā vai laidīsies raķetes.

ALAs Sabiedrisko attiecību vadītājs **Dzintars Dzilna**

„Ziedo rotas Ukrainai”

Novembra biļetenā pamanīju ziņojumu par akciju „Ziedo rotas Ukrainai” un pateicību Lisai Edmondsonei par rotu nodošanu man vešanai uz Bostonu.

Vēlējos sīkāk pastāstīt par šo labdarības akciju, tās aizsākumu un pateikties visiem, kas atsaucās un piedalījās.

Šogad Amerikas latviešu apvienības kongresa laikā no 13. līdz 16. oktobrim Bostonā Anita Bataraga (viena no bijušiem ALAs priekšsēžiem, ilggadēja ALAs Izglītības nozares vadītāja, daudzu ziedojumu vākšanas akciju rīkotāja latviešu sabiedrībā ASV) turpināja viņas pašas aizsākto – saziestu zelta, sudraba, dzintaru rotu izpārdošanu par labu Ukrainai. Anita Bataraga aicināja ziedot rotas, kas pašiem vairs nav vajadzīgas, bet ar kuŗām rotāties patiktu kādam citam, un neilgi pirms ALAs 71. kongresa lūdza mani būt par koordinātoru ziedoto rotu saņemšanai un nodošanai mūsu biedrības delegātiem, lai tās nogādātu Bostonā. Es to izdarīju un ar DKLB starpniecību izplatīju aicinājumu ziedot rotas.

Iegūtos līdzekļus izlietoja un arī nākotnē izlietos nepieciešamo preču iegādei Ukrainas kaŗā cietušajiem iedzīvotājiem, sadarbībā ar labdarības organizāciju „Ziedot.lv” un ievērojot Ukrainas vēstniecības, kā arī Latvijas Aizsardzības ministrijas ieteikumus.

Anitas Bataragas rīkotajās rotu izpārdošanās šovasar Ņujorkas latviešu sarīkojumos un draudzes Katskiļu nometnē iegūtie līdzekļi lietoti medicīnisko žņaugu (tourniquet), dzeŗamā ūdens attīrīšanas tablešu, guļammaisu un siltās veļas iegādei un nogādei uz Ukrainu. Lūdzu Anitu Bataragu vairāk pastāstīt par šo labdarības akciju. Viņa atbildēja:

„Sākoties kaŗam Ukrainā, es iedomājos, ka jābūt kādam veidam, kā es varu palīdzēt atbalstīt Ukrainu. Uz mana vannas istabas galdiņa jau vairākus gadus metājās viena rotaslieta, ko es nekad nevalkāju, bet arī negribējās to aizdot prom. Tā uzausa doma, ka to varētu pārdot, sākot rotaslietu vākšanas akciju un ienākumus ziedojot Ukrainai. Marta sākumā pirms Ņujorkas draudzes pankūku brokastīm lūdzu atvest rotaslietas, ko sarīkojuma apmeklētāji vēlētos ziedot. Pankūku brokastu laikā pārdevām rotas apmēram 2000 dolaru vērtībā. Sazinājos ar labdarības organizāciju „Ziedot.lv” par naudas pārsūtīšanu, un tās pārstāvji man lūdza par iegūtajiem līdzekļiem iegādāties preces, kādas grūti atrast Latvijā un pat Eiropā un nosūtīt uz „Ziedot.lv”

Kopš pirmās ziedojumu akcijas dažādos latviešu sarīkojumos bijuši vēl četri šādi rotu galdi. Kopējais ienākums tagad ir apmēram \$10,000. Ieņemtie līdzekļi izlietoti, nopērkot žņaugus, ūdens attīrīšanas tabletes, zīdaiņu formulu, guļammaisus, silto apakšveļu. Preces pārsūtu „Ziedot.lv”, kas tās nogādā pēc nepieciešamības: bēgļu organizācijām, LV Aizsardzības ministrijai un Ukrainas vēstniecībai Rīgā. Vajadzību vēl daudz, plānoju šo akciju turpināt, kamēr vien

Krievijas kaŗaspēks neatkāpsies no Ukrainas. Mans lūgums katram centram: atbalstīt šo akciju, izziņojot tautiešiem, ka ceru saņemt viņu rotaslietas, kas neinteresē vairs ne pašus, ne citus ģimenes locekļus.”

Dienvidkalifornijas latviešu sabiedrībā atsaucība bija liela un pateicos visiem, kuŗi nogādāja savas rotas man uz latviešu namu norādītajā svētdienā un laikā.

Liels paldies Lisai Edmondsonei, Brigitai Jerumanei, Aijai Kīnai, Norai

Mičulei, Benitai Trapsei par savu skaisto rotu dāvēšanu labam mērķim! Paldies Atim Blāķim par naudas ziedojumu, paldies Mārai Priedītei un Zentai Pommerei, viņas sazinājās ar mani un savas rotas pa pastu nosūtīja tieši uz Bostonu! Paldies Gunai un Dāvim Reiniem par namā savāktu rotu aizvešanu uz Bostonu!

Daudzās pavalsīs latviešu sabiedrībā šai akcijai bijusi liela atsaucība, un Anita Bataraga paziņoja, ka ALAs 71. kongresa laikā Bostona par rotām ieņemts \$4450. Anita Bataraga stāstīja, ka sākotnēji rotas viesnīcā iegādājušies kongresa dalībnieki, bet pamazām interese par tām radusies arī daudziem citiem viesiem.

Anitai Bataragai pie rotu tirgotavas galda kongresa laikā bija vairāki palīgi, paldies visiem par paveikto. Paldies Sarmai Muižniecīei-Liepiņai, viņa laipni piekrita izmantot viņas adresi Bostonā rotu sūtījumiem pa pastu!

Rotu pārdošana Ukrainas atbalstam turpināsies citos sarīkojumos. Anita Bataraga rotas atkal tiks uz galda kopā ar cenu zīmītēm un akcijas mērķi. Viņa sola turpināt šo akciju un rotu pārdošanu, kamēr vien Ukrainai būs nepieciešama palīdzība. Aicinājums turpināt ziedot savas rotas joprojām ir spēkā.

Es arī ziedoju daļu no savām sudraba rotām, kuŗas agrāk ļoti gribēju sev paturēt. Ir interesanti, cik kādreiz saudzīgi taupi sev piederošo, bet ar cik vieglu roku to atdāvini, zinot, ka tevis dotais būs palīdzība kādam, kam tā ir ļoti vajadzīga.

* Ja ir vēlme atbalstīt šo ziedojumu akciju, sūtīt rotas pa pastu, vai ziedojumu, izrakstot čekus, lūdzams, sazināties ar Anitu Bataragu: anita@lasl.com vai zvanīt: 201-788-5315.

* Sīkāk par rotām: bižutērijas (costume jewelry) rotām nav lielas piekrišanas!

* Ja rotām ir oriģinālās kastītes, lūgums nodot rotas oriģinālajās kastītēs! Ja tādu nav, tad ievietojiet rotas caurspīdīgā maisiņā! Ja sūta rotas pa pastu, lūgums labi iesaiņot!

Pateicos visiem, kuŗi šo akciju jau atbalstīja, un tiem, kuŗi plāno atbalstīt nākotnē!

„Ziedo rotas Ukrainai” akcijas koordinātorē Losandželosā

Sanita Šūmane-Karami

Tāl.: 714-474-1891; sanitasumane@gmail.com

Atvadāmie no Ineses Birznieces, Dienvidkalifornijas latviešu biedrības priekšnieces no 1988. gada līdz 1990. gadam

No Latvijas pienāca sēru ziņa – 2022. gada 27. oktobrī mirusi juriste, triju Saiemas sasaukumu apvienības „Latvijas ceļš” deputāte Inese Birzniece.

Rīgas latviešu biedrības namā un Matīšu tautasnamā 5. novembrī daudzi tuvinieki, draugi un kollēgas atvadījās no aizgājējas.

Atvadīšanās bija ļoti sirsnīga – Rīgas latviešu biedrības Baltajā zālē izvadīšanas ceremoniju rīkoja RLB priekšsēdis Guntis Gailītis, Ineses Birznieces draudzene, filmu režisore Laima Žurgina un Ilmārs Solims – Eiropas Savienības eksperts ārējās palīdzības jautājumos, Ineses Birznieces kollēga Saeimā un palīdzības projektos Gruzijā, Kosovā un Moldovā.

Inese Birzniece nebija RLB biedre, bet biedrības pārstāvji vēlējās godināt viņas piemiņu, augstu novērtējot viņas paveikto Latvijas labā. Studenšu korporācijas „Dzintra” locekles 14. Saeimas deputātes Irmās Kalniņas vadībā stāvēja godasardzē, spēlēja koklētāju ansamblis, dziedāja Miervaldis Jenčs, klavierpavadījumu spēlēja Ventis Zilberts. Ādažu novada ev. lut. draudzes mācītājs Ivars Jēkabsons teica atvadu sprediķi. Izvadīšanas ceremonijā piedalījās žurnāliste Ingrīda Meierovica, Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedri Ingrīda un Ansis Muižnieki un viņu mazmeita Laila Muižniece, no Anglijas atbrauca Ineses Birznieces draugs Maikls Moore.

Pēc atvadu ceremonijas Rīgas latviešu biedrībā izvadītāji kāpa autobusā un brauca uz Valmieras novada Matīšu pagastu, kur piemiņas pēcpusdienu rīkoja koordinatori Vizma Makstiņa, tautasnama vadītāja Ligita Jenča un Anita Grīnšteina. Matīšu Sv. Mateja ev. lut. draudzes mācītājs Andris Smilga teica atvadu sprediķi. Tautasnamā bija mielasts – liels galds attālākiem radiem, kuņus Inese Birzniece savulaik bija sameklējusi un sавedusi kopā, un gaŗš galds

draugiem, kopā apmēram 80 izvadītājiem. Visi izvadītāji nodziedāja „Pie Dieviņa gaŗi galdi” un dalījās atmiņās. Mielasta laikā bija iespēja redzēt filmu režisores Rūtas Celmas jau no aizriņtējušā gadsimta 90. gadiem krāto materiālu par Inesi Birznieci – viņai paceļot Latvijas karogu Rīgas pils tronī, Saeimā, pēdējā intervija vēl šovasar.

Rūta Celma vēlas veidot dokumentārfilmu par Ineses Birznieces dzīvi un devumu Latvijai un būtu pateicīga viņas draugiem Dienvidkalifornijā par atbalstu. (Rūtas Celmas e-pasts: karl@opleht.ee; tālr.: + 372-5343-3032)

Inese Birzniece dzimusi 1951. gada 25. maijā Jēkaba un Dainas Birznieku ģimenē Losandželosā. Mājās viņa runāja tikai latviski, un angļu valodu neprata, līdz sāka iet bērnudārzā. Sestdienās Inese Birzniece mācījās latviešu skolā, viņa ir Losandželas latviešu skolas 1962./63 mācību gada absolvente. Viņa deļoja tautasdeļu kopā „Pērkonītis”, dziedāja jauktajā korī.

Inese Birzniece 1973. gadā absolvēja Kalifornijas universitāti Losandželosā, iegūstot bakalaura gradu politiskajās zinātnēs, un 1978. gadā Kalifornijas universitātē Losandželosā ieguva doktora gradu jurisprudencē. Inese Birzniece neilgu laiku bija precējusies, viņa bija pazīstama praktizējoša juriste ar sava dzīvesbiedra uzvārdu – Leisija (Lacey).

Sākoties atmodai, Inese Birzniece pārcēlās uz dzīvi Latvijā.

Laikraksta *Los Angeles Times* 1991. gada 4. februāŗa izdevumā ievietota žurnālistes Elizabetes Šogrenas (Elizabeth Shogren) intervija

ar Inesi Birznieci – *A Freedom Fighter Goes 'Home'*. Inese Birzniece intervijā pastāsta, ka pirmo reizi uz Latviju aizbraukusi 1972. gadā, kad viņai bija 39 gadi, lai pārliecinātos, ka Latvija nav tikai attēls kādā no vecāku grāmatām. Un viņa sāka braukt uz vecāku dzimteni biežāk, piedzīvoja barikāžu laiku, piedalījās preses konferencēs, skaidroja ārzemju žurnālistiem notiekošo, tulkoja oficiālus dokumentus un kļuva par Latvijas valdības juridisko un politisko padomnieci.

Intervijā viņa teica: „Es esmu kā tilts starp Latviju un rietumiem. Mana priekšrocība ir tā, ka uzaugu rietumos un mana juridiskā izglītība ir ļoti noderīga, jo protu loģiski domāt.”

Juriste Inese Birzniece atstāja labi apmaksātu darbu advokātu birojā *Jackson, Lewis, Schnitzler & Krupman*, dzīvokli un aizbrauca uz Latviju, lai palīdzētu pārvarēt 50 gadu padomju okupācijas sekas. Rīgā alga bija neliela, viņa mitinājās mazā istabiņā viesnīcā blakus valdības ēkai, lielākoties ēda vienkāršā kafejnīcā. Uz jautājumiem, kā viņa spēj paciest tādu pieticību, viņa atbildēja, ka nav atbraukusi iepirkties, bet gan paveikt kaut ko nozīmīgu. Inese Birznieca stāsta, ka priecājas, jo tagad viņai ir iespēja darīt darīt kaut ko reālu, nevis pavadīt laiku, domājot, kādu automašīnu iegādāties.

Inese Birzniece stāstīja, ka sākotnēji plānojusi pēc gada atgriezties Kalifornijā, bet izredzes palikt Latvijā uz pastāvīgu dzīvi kļuvas arvien pievilcīgākas. Turklāt viņa cerēja iegūt īpašuma tiesības uz vectēva Jūlija Būmaņa aizritējušā gadsimta 20. gados Matīšu ciemā Ziemeļlatvijā uzcelto lauku māju, kuŗai esot īpaša aura. Un Matīšu ciemā viņa esot vietējā slavenība.

Vectēvs Jūlijs Būmanis (1886-1961) bija Latvijas brīvības cīņu dalībnieks (kapteinis 5. Cēsu kājnieku pulkā), apbalvots ar Lāčplēša Kara ordeni par piedalīšanos 1920. gada 30. aprīļa cīņā pie Prigorodkrasnojes ciema Latgalē. Pēc atvaļināšanas no dienesta bija skolotājs Bauņu pamatskolā, vēlāk Valmieras 1. pamatskolas pārzinis. 1944. gadā viņš

izbrauca uz Vāciju, bija koŗa diriģents, Daugavas Vanagu apvienības priekšnieks, miris Farelē, Vācijā.

Ineses Birznieces tēvs Jēkabs Birznieks (1911–1996) strādāja Pomonas flīžu fabrikā, māte Daina Birzniece, dzimusi Būmane (1919–1995) – pastā. Viņi iepazinās un apprecējās Vācijā. Jēkabam Birzniekam daudzu gadus latviešu namā sarīkojumos bija grāmatu galds. Meitai pārceļoties uz dzīvi Latvijā, vecāki uztraucās, gribēja,

lai viņa atgriežas, bet nolēma ļaut pašai izlemt, kā un ko darīt. Jēkabs un Daina Birznieki apbedīti Pomonas kapsētas mauzolejā Dienvidkalifornijā.

Inese Birzniece 1989. gadā strādāja Latvijas Tautas frontes Informācijas dienestā, no 1990. līdz 1991. gadam bija redaktore laikraksta „Atmoda” angļu izdevumam. Viņa strādāja Latvijas Republikas Augstākajā Padomē un Ārlietu sekretariātā, bija padomniece Latvijas Ārlietu ministrijā. 1993. gadā Inese Birzniece ievēlēta 5. Saeimā no apvienības „Latvijas ceļš” saraksta.

1995. gadā 6. Saeimā Inesi Birznieci neievēlēja, bet viņa ieguva deputātes mandātu, kad to 1997. gada 18. septembrī nolika Imants Daudišs.

No 1995. līdz 1997. gadam Inese Birzniece bija Eiropas lietu komisijas konsultante, 1998. gadā tika ievēlēta 7. Saeimā. Inese Birzniece bija apvienības „Latvijas ceļš” priekšsēža vietniece, 2002. gadā kļuva par Tieslietu ministrijas parlamentāro sekretāri.

Inesei Birzniecei 2020. gadā piešķirts Triju Zvaigžņu ordenis.

„Latvijas Avīzes” 2017. gada 28. septembra izdevumā lasāma žurnālista Juŗa Lorenca intervija ar Inesi Birznieci. Viņa gandrīz desmit gadus bija padomdevēja valstīs, kas radās pēc Padomju Savienības un Dienvidslavijas sabrukuma. Intervijā viņa stāsta, ka Eiropas Komisija ar konsultantu firmu starpniecību meklējusi ekspertus, kuŗi varētu konsultēt to valstu valdības, kas meklējušas palīdzību reformu procesu uzlabošanai, paātrināšanai un veiksmīgākai integrācijai Eiropas Savienībā.

Kopš 2007. gada Inese Birzniece konsultēja parlamentus un valdības Gruzijā, Maķedonijā, Kosovā, Albanijā, Bosnijā-Hercegovinā un Moldovā. Viņai ļoti noderējusi visu triju Baltijas valstu pieredze, kas ir izcils veiksmes stāsts – mierīgā ceļā izkļūt no totālitaras imperijas, izveidot demokrātiskas, tiesiskas valstis, pārveidot sociālistisko plānveida saimniecību par labi funkcionējošu brīvā tirgus ekonomiku. Baltijas valstis uzņemtas NATO, Eiropas Savienībā, Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijā, Šengenas zōnā. Turklāt baltieši izprot gan rietumu, gan austrumu, tas ir, bijušās Padomju Savienības tautu tradīcijas, mentālītāti, domāšanas veidu.

Uz žurnālista Juŗa Lorenca jautājumu: „Vai esi ideāliste?”, Inese Birzniece atbildēja:

„Jā, esmu. 1968. gada 18. novembrī Latvijas valsts 50. gadadienas sarīkojumā Kalifornijā es stāvēju uz skatuves blakus valsts karogam un raudzījās zālē, kur sēdēja arī vecāki. Tobrīd mana sirds burtiski saņņaudzās sāpēs. Es domāju – mēs te tik skaisti runājam par Latvijas brīvību, bet ne viņi, ne es to nekad nepiedzīvosim. Bet

neticamais piepildījās. Padomju Savienība sāka izirt, Latvija piedzīvoja atmodu, un es pieņēmu apzinātu, izsvērtu lēmumu pārcelties uz Latviju. Tas, ka šeit atbrauca vien neveiksminieki un bezdarbnieki, ir mīts. Es atstāju labi apmaksātu advokātes darbu Kalifornijā. Par laimi, es sapratu, ka vēsture nav tikai lielo vadoņu vēsture, ka ir arī nelielā, vietējā vēsture, kuŗu mēs katrs veidojam sev apkārt. Un, ja šīs lokālās vēstures veidošanas process sakrīt ar tautas atmodu, tad kopā varam paveikt lielas lietas. Kopš Latvija atguvusi brīvību, man vairs nav sev jāprasa – kāpēc es esmu šajā pasaulē? Kopā ar savu tautu esmu sasniegusi kaut ko ļoti lielu, piedzīvojusi brīnumu, kas atkārtojas labi ja reizi simts gados. Ilgas ir piepildījušās. Man vairs nav jādomā par dzīves mērķi, jo tas ir sasniegts.”

Daži draugi Inesi Birzniecei pēdējo reizi sastapuši Nacionālās operas un baleta teātrī, kur viņa noskatījās Starptautiskā Baltijas baleta festivāla izrādī „Romeo un Džuljeta”. Tovakar viņa sūdzējusies par sliktu pašsajūtu. Trīs dienas vēlāk viņas sirds stāja pukstēt.

Inese Birzniece guldīta zemes klēpī viņas senču atdusas vietā Matīšu kapos.

2018. gada 4. augustā Matīšu kapos atklāja pieminekli, uz kuŗa iegravēti 15 to Lāčplēša kuŗa ordeņu kavalieŗu vārdi, kuŗi dzimuši un dzīvojuši Matīšos vai bijuši kaimiņi – Vilzēnu un Braslavas – pagasta draudzē locekļi, arī tie, kuŗi miruši ārzemēs vai citur Latvijā. Jūlija Būmaņa vārds uz strēles ir pirmais.

Vectēva mājas Inese Birzniece neatguva, tās pirms gadiem jau bija likumīgi pārdotas. Māja ir labi kopta, tās tagadējie īpašnieki ir no Valmieras un bija Ineses bērēs. Abi bija tautastērpos, un saimnieks nesa Ineses kapa krustu.

Mēs no sirds pateicamies Inesei Birzniecei par viņas nesavtīgo darbu.

PBLA balva Vairai Vīķei-Freibergai un Imantam Freibergam

Pasaules Brīvo latvieŗu apvienības (PBLA) balva 2022. gadā piešķirta Latvijas Valsts prezidentei no 1999. līdz 2007. gadam Vairai Vīķei-Freibergai un viņas dzīvesbiedram Imantam Freibergam par ilggadēju ieguldījumu nacionālpolītiskajā un sabiedriskajā darbā trimdā un Latvijā, stiprinot valsts neatkarību un drošību, veicinot Latvijas atpazīstamību pasaulē un akadēmiskajā vidē.

Skolotāju konference – zināšanu un iedvesmas avots

Dodoties mājup no skolotāju konferences, ko šogad klātienē Ņudžersijas latviešu lauku īpašumā Priedaine rīkoja Amerikas latviešu apvienības Izglītības nozare, Ņudžersijas un Jonkeru skola, sāku rakstīt jau lidmašīnā, lai lasītājiem kaut cik būtu jūtams emocionālais pacēlums, kādu deva tikšanās ar citiem skolotājiem.

Jūtos garīgi atpūties, jaunām zināšanām apveltīta un pozitīvas enerģijas bagātināta, lai turpinātu plānot un kopā ar Losandželosas latviešu skolas otru pārzini Inesi Sviķkalni un citiem skolotājiem veidotu interesantas skolas nodarbības mūsu audzēkņiem svētdienās.

Esmu fiziski nogurusi, jo ceturtdienas rīta steiga Kalifornijā ar savu bērnu ikrīta skolas rutīnu, brauciens uz lidostu, sešu stundu pavadīšana lidmašīnā, laika maiņa austumkrastā, pārnkšņošana radu mājās, nesteidzīgas vakariņas, sarunu un smieklu pilns ieildzis vakars, nākamā dienā Ņujorkas Mētropoles mūzeja, ANO ēkas apmeklējums, vakariņas ar leģendāro Viju Vētru, tai pašā vakarā brauciens no Ņujorkas uz Priedaini, pusotras dienas spraiga konferences programma, atkalredzēšanās ar labiem draugiem, steigšanās atpakaļ uz lidostu, lai svētdien vēlā vakarā tiktu mājās Kalifornijā un pārliedzinātu bērnus, ka būšu klāt pirmdienas rītā uz viņu ikrīta skolas rutīnu, dara savu. Taču tas viss bija tā vērts. Paldies Ņujorkas latviešu skolas pārzinei Līgai Balodei par Ņujorkas ekskursiju!

Konferencē pulcējās apmēram 50 skolotāju un skolas pārzīņu, lietpratēju un lektoru – no ASV latviešu nedēļas nogales skolām, Gaŗezera Vasaras vidusskolas, rietumkrasta Vasaras vidusskolas Kurša vadītājas, viens no Toronto virtuālās vidusskolas kursa izveidotājiem.

Konferences saturs bija ļabi pārdomāts, un tajā runāja par tematiem, kādi patlaban ir ļoti aktuāli katrā ārzemju latviešu skolā, un atbildes tika meklētas uz dažādiem jautājumiem, piemēram: kā diferencēt latviešu valodas un citu mācību priekšmetu uzdevumus un kā tos pielāgot audzēkņu dažādām latviešu valodas zināšanu un spēju līmeņiem? Kur meklēt materiālus un veikli tos atrast, kad tiek plānotas mācību stundas? Kā veiksmīgi vadīt skolu? Kā un kas notiek latviešu vasaras vidusskolās, kādas ir latviešu jauniešu izglītošanās iespējas pēc pamatskolas absolvēšanas? Kā piesaistīt, iesaistīt un kāda veida nodarbības piedāvāt ārzemju latviešu pamatskolu absolventiem, ja skolā nav vidusskolas mācību programmas, bet latviešu sabiedrības interesēs ir šos jauniešus nepazaudēt? Kā jauniešiem sekmīgi uzņemt atbildību latviešu centru organizācijās un, viņus iesaistot, ļaut viņiem saprast, cik svarīga loma viņiem ir latviešu sabiedrībā? Vai tā būtu tikai skolas atbildība kaut ko darīt šīs

lietas labā? Kā un kur meklēt un atrast mācību materiālus katra skolotāja vajadzībām? Kādi jauni materiāli tiek veidoti, ko piedāvā Valsts izglītības satura centrs un Latviešu valodas aģentūra? Kā un cik lielā mērā skolas var sekot ALAs izglītības nozares piedāvātajai programmai un tās vadlīnijām?

Lai uz šiem un vēl citiem aktuāliem jautājumiem rastu atbildes, konferences galvenā rīkotāja, ALAs Izglītības nozares vadītāja Elisa Freimane bija pulcējusi lietpratējus, kuŗi dalījās ar savām zināšanām.

No Latvijas konferencē bija Latviešu valodas aģentūras ārzemju latviešu projektu koordinatore Aija Otomere. Viņa iepazīstināja konferences dalībniekus ar Latviešu valodas aģentūras materiāliem, kuŗi jau dabūjami, un informēja par tiem, kādi pašlaik top. Šī bija viņas pirmā viesošānās Amerikā, taču daudzus ārzemju latviešu skolu skolotājus viņa bija iepazīsusi vasarās Latvijā notiekošajos ārzemju latviešu skolotājuursos, ko rīko Latvijas valodas aģentūra.

Lektore Daces Maŗeikas nodarbībā tika spriests par valodas līmeņiem, audzēkņu valodas pārbaudījumiem un par mācību materiālu atrašanu tīmeklī – rīku „Sietiņš”. Ar „Sietiņa” palīdzību tiek meklēti un atrasti materiāli, kas katēgorizēti un tematiski sakārtoti un atvieglo skolotāja darbu, gatavojoties nodarbībām. Kopā ar Gaŗezera Vasaras vidusskolas direktori Sandru Kronīti-Stpolu, Rietumkrasta Vasaras vidusskolas Kurša vadītāju Māru Pelēci un Edgaru Kiršu, vienu no Kanadas virtuālās vidusskolas dibinātājiem, vadīju un piedalījos darba grupu pārrunās par vecāko klašu skolēniem, absolventiem un viņu iesaisti latviešu sabiedriskajā dzīvē, vasaras

No kr.: Anete Adama, Vija Vētra, Agnese Linarte, Antra Sventona, Inese Rinda, Sanita Šūmane-Karami

vidusskolās pēc pamatskolas absolvēšanas, un par iespējām, kādas mēs varam un varētu piedāvāt jaunajai paaudzei, lai arī pēc skolas absolvēšanas viņi justos, ka ir piederīgi, ļoti svarīgi un patstāvīgi darboties spējīgi latviešu sabiedrībā.

Losandželosas latviešu skolai nav vidusskolas mācību programmas, bet šoruden tika izveidots nodarbību cikls, kas jauniešiem radītu iespēju pulcēties un iemācīties kaut ko jaunu, kopā lietderīgi pavadīt laiku. Konferences pārrunas man deva vairāk iedvesmas un jaunas idejas pavasara programmas izveidei. Jaunā, enerģiskā Kursas un Gaŗezera vasaras vidusskolas darbiniece, franču valodas un matemātikas skolotāja un konferences lektore Daiga Cera stāstīja par uzdevumu diferencēšanu, lai tādējādi plānotu stundas dažāda vecuma skolēniem ar atšķirīgām valodas zināšanām. Kādreizējais Ņudžersijas latviešu skolas vēstures skolotājs Mārtiņš Putenis vadīja nodarbību par vēstures mācīšanu ar dziesmu palīdzību. Andra Zommere, bijusī ALAs Izglītības nozares vadītāja un Sv. Augustina skolas pārzine, vadīja pārrunas par skolas vadību. Konferencē piedalījās un visus pārsteidza Džeisons Meilands, viņa dēls un meita mācās Ņujorkas latviešu skolā. Džeisons Meilands ir skolotājs, un viņš ar humoru dalījās pārdomās par latviešu skolas nozīmi skolēnu un skolas saimes dzīvē.

Āra nodarbības Priedaines rudenīgo nokrāsu un saules pielietajā dienā vadīja Ņujorkas skautu un 2x2 noņemnes ieviržu vadītāja Inta Šķiņķe. Šo nodarbību laikā mēs varējām vērot, kā skolotāji burtiski pārvērtās par maziem bērniem un smiedamies veica uzdotos uzdevumus. Ņudžersijas skolas audzēkņi un absolventi vakarā aicināja uz saietu pie ugunskura, ko ļoti izbaudījām un kas tik labi iedēvējās rudenīgi vēsajā novakarē. Negaidīti ieradās ķekatnieki, dziedot tautasdziesmas un pēc latviešu tradīcijām uzjautrināja skolotājus. Tas izklaidēja un pārsteidza!

Ugunskuram kvēlojot, dziedājām skanīgas latviešu tautasdziesmas, un uz mirkli pavisam aizmirsās, ka neatrodamies savā Dievzemītē, bet pavisam citā kontinentā.

No rīta darba grupas vadītājs desmit minūšu stāstījumā iepazīstināja, kas darba grupā būs dzirdams, pārrunājams un darāms. Un tad ikviens varēja brīvi izvēlēties, kurā darba grupā iesaistīties. Tā nebija viegla izvēle, jo visi piedāvātie temati bija aktuāli gandrīz katrai skolai, un

dalībnieks vienlaikus var apmeklēt tikai vienu darba grupu. Ļoti daudz labu pārrunu un informāciju, ideju apmaiņa notika gan maltīšu laikā, gan brīvajos brīžos, kādu divu intensīvu dienu laikā nav daudz, bet šie brīži un tikšanās bija liels guvums klātienē pēc pandēmijā pavadītiem diviem gadiem un pēc satikšanās datoru lodziņos.

Šogad ALAs 71. kongresā Bostonā tika pieņemtas šādas divas rezolūcijas:

1. Lai palīdzētu latviešu skolām ASV pārvarēt pēcpandēmijas nogurumu un sekmētu to turpmāku veiksmīgu pastāvēšanu, aicina ALAs biedrus un biedru organizācijas vēl vairāk atbalstīt skolu darbu dažādos veidos – palīdzēt ar līdzekļu vākšanu, iesaistīt vietējos sarīkojumos, papildināt skolas programmu ar vietējo sabiedrības locekļu un viesu lekcijām un koncertiem, kā arī ieteikt aicināt agrākos skolotājus kļūt par padomdevējiem jauniem skolotājiem.

2. Uzdod ALAs Izglītības nozarei apzināt potenciālus vieslektoros apmaiņas braucieniem uz ASV latviešu skolām, lai bagātinātu latviešu skolu dzīvi.

Abas šīs rezolūcijas liecina, cik liela nozīme latviešu sabiedrībā ir ārzemju latviešu skolām, un mēs paši, būdami daļa no latviešu sabiedrības ārpus Latvijas, zinām, cik svarīga ir latviešu skola, latviešu ģimeņu pulcēšanās vieta, mūsu kultūras, valodas, tradīciju kopšana un mācīšana mūsu bērniem. Skolotāju ziedošanās un viņu loma ārzemju latviešu sabiedrībā ir neatsverama, un šo rezolūciju pieņemšana ir izcils atbalsts un pierādījums, ka skolotāju darbs ir pamanīts un skolu nozīme ir patiesi novērtēta.

**Elisa Freimane
un Jānis Grigaliničs-Leja**

Nāk prātā latviešu tautasdziesma „Mazs bij’ tēva novadiņis, bet diženi turējās...”. Un tā var teikt par katru ārzemju latviešu skolu, kuŗas skolotāji cenšas un dara to labāko, kas viņu spēkos, lai radītu latviskās izglītības vidi latviešu jaunajai paaudzei.

Liels paldies par ieguldījumu un rūpēm par latviešu skolām un to sekmīgu darbu jāsaka bijušajām ALAs Izglītības nozares vadītājām un tagadējai vadītājai Elisai Freimanei. Tieši šo tautasdziesmu skolotāju konferencē visi kopā veltījām viņai – nostājāmies aplī, sādēvāmies rokās un skanīgi nodziedājām.

Elisa Freimane bija parūpējusies par ko ļoti aizkustinošu – ALAs valdes locekļu videosveicienu, kuŗā katrs valdes loceklis pateicās savai latviešu skolai

**Skolotāju konferences rīcības komitejas locekļi un vieslektori;
no kr: Mārtiņš Putenis, Aija Otomere, Dace Mažeika, Daiga Cera,
Sanita Šūmane-Karami, Sandra Kronīte-Sīpola, Līga Balode, Jana Anča-Tetere,
Sarmīte Leja-Grigalinoviča, Jānis Grigalinovičs-Leja, Elisa Freimane, Andra Zommere**

un saviem latviešu skolotājiem! Kas gan var būt jaukāks un aizkustināt vēl vairāk?

Priedainē bija vēl kas izcils un pieminēšanas vērts – maltītes un tēlu pilsētiņa uz Priedaines saviesīgās zāles skatuves tiem, kuŗi nakšņoja Priedainē turpat uz vietas, nevis viesnīcā. Piemēram, man. Tā kā esmu sabiedriska sieviete, es, protams, pieteicos nakšņot uz skatuves uzceltajā teltī uz matracīša, ietaupot līdzekļus par viesnīcu. Izcili! Pašam sava personīgā telpa, turklāt nevar nokavēt nevienu saviesīgo mirkli, nav jādodomā par pārvietošanos. Tu it kā esi kādā nometnē, bet vēja nav, un par lietu un teltī ienestajām smiltīm nav jābažījās... un no rīta esi gandrīz pirmais, kas ieradies pie brokastu galda! Vēl daži vārdi par maltītēm konferences laikā: saprotu, ka skolas saime gatavoja, plānoja un ziedoja, bet saimnieces bija sagādājušas brokastīs vafeļu cepšanas iespējas un citus gardumus, augļus un sešas dažādas viras pusdienās, dievīgas vakariņas katrai gaumei. Saldumu izvēli nemaz nekommentēšu! Paldies Priedaines

saimniecei Sarmītei Lejai-Grigalinovičiai, Katskiļu Rotas saimniecei Terēzei Apsītei un visiem palīgiem!

Pateicos Losandželosas skolotāju saimei, kas piekrita, ka dodos uz konferenci Priedainē un pārstāvu Losandželosas latviešu skolu. Pateicos arī ALAs Izglītības nozares vadītājai Elisai Freimanei, konferences rīcības komitejai: Sarmītei Lejai-Grigalinovičiai, Janai Ančai-Teterei, Līgai Balodei un Priedaines saimniekam Jānim Grigalinovičam-Lejam par lielo darbu un veiksmīgi izdevušos skolotāju konferenci!

ALAs Izglītības nozare dara svētīgu darbu, un aicinu visus, kuŗi lasa šo rakstu, atbalstīt Amerikas latviešu apvienību, kļūt par tās biedriem!

Vienmēr atcerēsimies Raiņa vārdus: „Gūt var ņemot, gūt var dodot. Dodot gūtais neatņemams!”

Losandželosas latviešu skolas pārzine
un mācību pārzine
Sanita Šūmane-Karami

Skolotāju konference Priedainē

No 28. līdz 30. oktobrim latviešu īpašumā Priedaine Nudzersijas pavalstī notika ASV latviešu skolu skolotāju konference. Iepriekšējā skolotāju konference klātienē bija 2019. gadā Losandželosā. 2021. un 2022. gadā skolotāji un skolu pārstāvji tikās virtuālās konferencēs. Šogad konferences dalībniekiem bija nevilts prieks satikt un apskaut kollēgas un draugus klātienē. Konferences programma bija rūpīgi izplānota ar plašu nodarbību piedāvājumu par valodas līmeņiem un valsts valodas pārbaudījumiem; skolu vadību; mācību digitālajiem resursiem; latviešu valodas apguves programmām; jauniešu iesaisti latviešu sabiedrībā; skolēnu sagatavošanu vasaras vidusskolām; virtuālām vidusskolām; par diferencēšanas nodarbībām; vēstures mācīšanu citā skatījumā; Latviešu aģentūras programmām latviešu skolām.

Līdz ar pārdomātām konferences lekcijām un nodarbībām dalībnieki baudīja viesmīlīgu uzņemšanu. Saimnieces gādāja par gardiem ēdieniem un nama saimnieki par omulīgu izguldināšanu. Lai skolotāji saņemtu kultūrāli garīgo enerģiju, vietējās skolotājas un skolu pārzines sarīkoja teiksmainu vakarēšanu ugunsкура gaismā, Mārtiņu budēlīšu sagaidīšanu un līdz ar skanīgiem dziesmu vakariem arī asprātīgas prāta un ķermeņa izvingrināšanas spēles. Ikviens varēja izjust ne tikai siltās un saulainās oktobra nogales dienas, bet arī nebeidzamo sirsnību un zināšanu auru un strāvojumu.

Man bija patīams prieks piedalīties šajā konferencē, satikt zinīgus skolotājus, pasmelties jaunas idejas un būt vienai no latviskās izglītības un kultūras nesējiem ASV.

Skolotājas starpbrīdī; no kr: Aija Zeltiņa-Kalniņa, Daiga Brūvere, Sigita Gulbe, Ieva Kreichelte, Jana Anča-Tetere, Kristina Rathode, Guna Pantele, Laila Medne, Ilona Ozoliņa-Chiu

Ar sajūsmu varu uzslavēt un apsveikt rīcības komiteju par izcili sarīkotu ALAs skolotāju konferenci.

Losandželosas latviešu skolu pārstāvēja arī Sanita Šūmane-Karami.

Sirsnīgs paldies ikvienam konferences darbiniekam par ieguldīto darbu!

„Svētī Dievs tās rociņas, kuņas darba nebijās!”

Losandželosas latviešu skolas pārstāve

Aija Zeltiņa-Kalniņa

Skolotāju konferences dalībnieki

Annija-Dziesma Teterē dziedāja ASV himnu Vašingtonā NBA sacensībās

Latvian Heritage night:
Wizards vs. Mavericks

ASV Nacionālā basketbola apvienība (NBA) rēgulāri sacensību laikā godina dažādu tautību spēlētājus, rīkojot *Heritage Night*.

Vašingtonā, DC, *Capital One Arena* (601 F St NW) 10. novembrī sacentās basketbola vienība

Wizards (Vašingtona, DC) ar Dallisas (Teksasa) vienību *Mavericks*, kuŗā spēlē divi latvieši – Kristaps Porziņģis un Dāvis Bertāns. Uzvarēja *Wizards*. Tovakar abi latvieši sacensībās nepiedalījās, jo dziedāja ievainojumus.

Miljoniem skatītāju tomēr redzēja un dzirdēja vienu latvieti – ASV himnu dziedāja Annija-Dziesma Teterē, tērpusies greznajā Bārtas tautastērpā. Šajās sacensībās uzaicināt Anniju-Dziesmi Teteri dziedāt ASV himnu ieteica Ņujorkas latviešu koŗa diriģente Laura Padega Zāmure. Koordinātores ar Vašingtonas basketbola vienību *Wizards* bija Vizma Dzilne. Annijas-Dziesmas Teteres dalību *Latvian Heritage Night* atbalstīja Latviešu organizācijas Vašingtonā un anonīmi ziedotāji.

Latvian Heritage Night Vašingtonā, DC, *Capitol One* arēnā bija arī šogad 2. aprīlī, un, dziedot ASV himnu, Kristapu Porziņģi un Dāvi Bertāni atbalstīja Ņujorkas latviešu koŗa ansamblis.

Annijas-Dziesmas Teteres sōlokonzerts Ņujorkā

Par godu korporācijas Daugaviete 101. un Latvijas valsts 104. gadadiņai 18. novembrī Ņujorkā, vienā no Linkolna centra zālēm bija Annijas-Dziesmas Teteres sōlokonzerts „No ausmas līdz rietam”. Viņa

dziedāja 15 dziesmas: Emīla Dārziņa „Vēl tur rozes plūc” un „Kā zagšus, tik lēnām”, Andreja Jansona „Mēnesmeitiņa”, Džoakīno Rosini „La Fioria Fiorentina”, Ārona Koplenda „Pastorale”, Alfrēda Bacheleta „Chere Nuit”, Vinčenco Bellīni „Il Fervido Desiderio”, Johana Štrausa „Csárdās” no operetes „Sikspārnis”, Jāzepa Mediņa „Mirdzas dziesmu” no operas „Vaidelote”, Ingmāra Zemzaŗa „Trīs Ziemassvētku dziesmas”, Tāļivalŗa Ņeniŗa „Ai zaļā’i līdaciņa”, Daces Aperānes „Saules lēkts”, Bruno Skultes „Aijā”. Dace Aperānes dziesma ar Zinaīdas Lazdas vārdiem bija pirmatskaņojums. Annija-Dziesma Teterē koncerta apmeklētājiem pastāstīja arī par latviešu komponistiem un viņu daiŗradi.

Annija-Dziesma Teterē dzied arī Ņujorkas latviešu jauktajā koŗī un deŗo tautasdeŗu kopā „Jumalīte”.

No kr.: pianiste Jevgeņija Trukŗa,
komponiste Dace Aperāne,
Annija-Dziesma Teterē

Nacionālā lepnuma meklējumos

Novembris ir Latvijas patriotu mēnesis. Laiks, kad nacionālais lepnums nav jāmeklē, tas pārpārēm ir visapkārt – Latvijas karogos augstu mastos un sarkanbaltsarkanās lentītēs pie krūtīm, dzejoļos un patriotiskās dziesmās, svecīšu liesmās Brāļu kapos un mājās uz galda, ziedu klājienos pie Brīvības pieminekļa, gaŗos lāpu gājienos aukstās novembra naktīs, kad elpa aizmūk baltos garaiņos un kājas nosaluŗas stīvas, bet tik un tā mums nesalst, jo tas lepnums ir arī mūsu sirdīs un tas silda tikpat stipri kā ugunsкура liesmas.

Kur lai mēs atrodam šo nacionālo lepnumu visa gada gaŗumā, kur lai to smeļamies? Katram atbilde uz šo jautājumu būs citāda, un arī es to atrodu dažādās vietās tepat Losandželosas latvieŗu saimē, literatūrā, mākslā, mūzikā, vēsturē, savā ģimenē, kollēģās un draugos. Tomēr atbildot uz šo jautājumu un arī gatavojot mācību materiālus Losandželosas latvieŗu skolas audzēkņiem, atgrieŗos atmiņās par vasaru Latvijā. Zinu, ka es pati un mana ģimene visvairāk to noteikti smeļas tieŗi tur. Latvietība un nacionālais lepnums lielākās vai mazākās devās man ir jāsaņem kā dieniŗķā maize, lai varētu barot dvēseli un nepazaudēt savu „es”. Kad esi Latvijā, tad atliek tikai redzēt, uzkausīt, ievērot, apstāties, parunāt un ņemt pretī visas latviskās identitātes pieredzes. Gan es pati, gan katrs manas ģimenes loceklis atrod kaut ko sev. Nekad neesmu par varītēm mēģinājusi pierunāt savus bērņus apmeklēt vasaras nometņes Latvijā, bet ņogad tā bija viņu paŗu ideja. Viņi meklēja iespējas un nometņes, kas viņus varētu interesēt un, uzklaŗot radu un draugu ieteikumus, atradām piemērotas nometņes.

Mūsu ģimene, bet jo īpaŗi Anna, Mikus un Ieva Arnoldi vēlas teikt lielu paldies Dienvidkalifornijas

Pavadam Ievu pirmajā vasaras nometņes dienā Līgatnē

Ieva, Mikus un Anna ar draugiem pie Rīgas pils

latvieŗu biedrībai un tās priekŗsēdim Ivaram Mičulim par atbalstu, pieŗķīrot stipendiju manu bērņu izglītības un latvietības veicināŗanai, apmeklējot vasaras nometņes Latvijā. Atbalsts sagādāja iespēju Annai un Mikum apmeklēt žurnāla „IR” vasaras skolu Āgenskalnā divu nedēļu gaŗumā. Losandželosas latvieŗu sabiedrība iepazīina žurnāla galveno redaktori Nelliju Ločmeli vēlēŗanu dienā 1. oktōbrī un viņa teica runu Latvijas valsts dibināŗanas atceres sarīkojumā Losandželosas latvieŗu namā. Žurnāls „IR” ir neatkarīgs izdevums, kas veido jaunu un kvalitatīvu ziņu piedāvājumu Latvijas sabiedrībai, un tieŗi tādas ir ņīs organizācijas bērņu nometņes – tajās bērņus rosina domāt, izvērtēt un radīt. Anna un Mikus ik dienas lasīja un mācījās, kā rakstīt stāstu vai pasaku, kā attīstīt un veidot galvenās personas un siŗetu, un kā savu veikumu nolasīt priekŗā pārējiem. Bērņi tikās ar Latvijā iemīļotiem cilvēkiem, piemēram, Kārlī Kazāku, kas daudzus aizrauj ar savu mūziku un skaistajiem stāstiem par ceļojumiem pa Latviju.

Apmeklējot vasaras nometņes, valodas mācīŗanās ir sekundāra, tā notiek pati par sevi – visi runā, lasa un raksta, neizjūtot to kā valodas mācību stundu. Latviskā vide nav uzspiesta, tā vienkārŗi ir. Un mani bērņi to

uzņēma kā savējo, par ko man ir patiess prieks. Vēl no sirds priecājos, ka neviens nenojauta, ka mani bērni dzimuši ārpus Latvijas un lielāko sava mūža daļu dzīvojuši, pa logu redzot Holivudas zīmi.

Kamēr jaunākie bērni mācījās Āgenskalnā, vecākā meita Ieva devās uz pusaudžu izaugsmes nedēļas nometni Līgatnē, kuŗas mērķis ir palīdzēt jauniešiem īstenot savu radošo un intelektuālo potenciālu. Šajā nometnē elektroniskās ierīces netika lietotas, galvenais bija sociālizēšanās ar paidagogiem un līdzaudžiem, kā arī personības attīstība. Ieva tikās ar lietpratējiem un piedalījās darbnīcās ar biologu Māri Olti, fotogrāfi Ivetu Gabaliņu, režisori un aktrisi Kristīni Krūzi-Hermani un citiem. Esot kopā ar latviešu jauniešiem, Ievai radās jaunas draudzības, ko turpina saglabāt arī pēc nometnes beigām. Pats galvenais, ko mani bērni paņēma sev līdzi, piedaloties šajās nometnēs, ir piederības sajūta – apziņa, ka viņi ir daļa no šīs zemes, lai gan nedzīvo tur pastāvīgi un daļa no šīs tautas, valodas un kultūras.

Gatavojot materiālus par nacionālajiem simboliem

Losandželosas latviešu skolai, atminējos par šīs vasaras ceļojumu uz Nāves salu. Šī salu grupa atrodas Daugavas vidū netālu no Ikšķiles, un tur var nokļūt tikai ar laivu vai kuģīti. Lai gan esmu dzimusi Ogrē, kas ir pavisam netālu, nekad līdz šim tur nebiju bijusi. Cik daudz vieglāk ir mācīt un mācīties

Ar draugiem Nāves salā

Latvijas vēsturi un patriotismu tiem, kas tur ir bijuši! Sala tagad ir neapdzīvota, bet tur var izstaigāt ierakumus un aizsardzības pozīcijas, kuŗās latviešu strēlnieki cīnījās Pirmā pasaules kara laikā. Nāves elpu uz šīs salas var just katrā zāles stiebrā un katrā bumbas izsistajā caurumā, ko zeme nav paspējusi sadziedēt pat vairāk nekā simts gadu pēc kara notikumiem. Pateicību par brīvības cīņās zaudētajām dzīvībām un lepnumu par to, ka mūsu tauta vēl arvien mierīgi dzīvo Daugavas krastos var just, apskatot Eižena Laubes veidoto pieminēkli. Stāstot skolas audzēkņiem par Lāčplēša dienu, domās atgriezies Nāves salā, un katram manis teiktajam vārdam ir citāds skanējums un citāds svars, jo tiem nāk līdzī redzētais, sajūtais un piedzīvotais Nāves salā.

Pavisam citādās noskaņās, bet tikpat nacionālo lepnumu rosinošs bija apmeklējums Rīgas pilī, kas ir Latvijas valsts prezidenta darba un dzīves vieta. Kamēr mūsu ģimene kopā ar draugu pulciņu izstaigāja gan pils plašās zāles, gan bijušo prezidentu portretu galerijas un darba telpas, gan pagrabus, gan arī uzkāpa pils tornī, ar katru soli un

katru dzirdēto vārdu lepnums par manu tautu un manu dzimteni auga augumā. Tomēr šī apmeklējuma visspilgtākais brīdis mūs sagaidīja, kad atvērās Sūtņu akreditācijas zāles durvis. Grūti aprakstīt, kādas sajūtas pārņēma, ieejot Rīgas pils Sūtņu akreditācijas zālē, kuŗas dizainu, sākot ar griestu un sienu gleznojumiem, mēbelēm un tekstilizstrādājumiem, veidojis mākslinieks Ansis Cīrulis. Nekad iepriekš nebiju redzējusi tik spilgtu nacionālā romantisma stilistikas priekšmetu apkopojumu vienviet. Stilizēti etnografiskie raksti, latviskās saulītes, vārpas un krāsu gamma vienkopus lika domāt, ka šī ir

Portretu galerija Rīgas pilī

Mikus Arnolds Sūtņu akreditācijas zālē, ko izveidojis Ansis Cīrulis

Anna Arnolda pie Kārļa Ulmaņa portreta

Inese Sviķkalne un Mikus Arnolds Rīgas pils lielajā zālē

vislatviskākā istaba pasaulē. Manas klases audzēkņi vienmēr atceras Anša Cīruļa vārdu, kad stāstu par Latvijas karoga dizaina autoru, jo vairākkārt vārdos un sajūtās esmu aizvedusi viņus tur, Rīgas pils Sūtņu akreditācijas zālē.

Esot Latvijā, nacionālais lepnums nav jāmeklē, tas pie mums atnāk pats. Tomēr ne vienmēr un ne visi turp var aizbraukt, tāpēc ceru, ka protat to atrast mūsu mazajā Latvijā, ko sev esam izveidojuši šeit, Dienvidkalifornijā – latviešu namā, latviešu skolā, latviešu literātūrā un kultūrā un arī cits citā. Un varbūt mazu latviskā lepnuma devu atradīsiet arī, lasot šīs rindas. Lai no kurienes tas nenāktu – vairojiet to un dalieties ar to!

Inese Sviķkalne

Losandželosas latviešu skolas vadības pārstāve un 5.-7. klases skolotāja

Rīgas pils skatu tornī

Ainažos

Diana Matura raksta un stāsta par Otrā pasaules kara notikumiem Latvijā

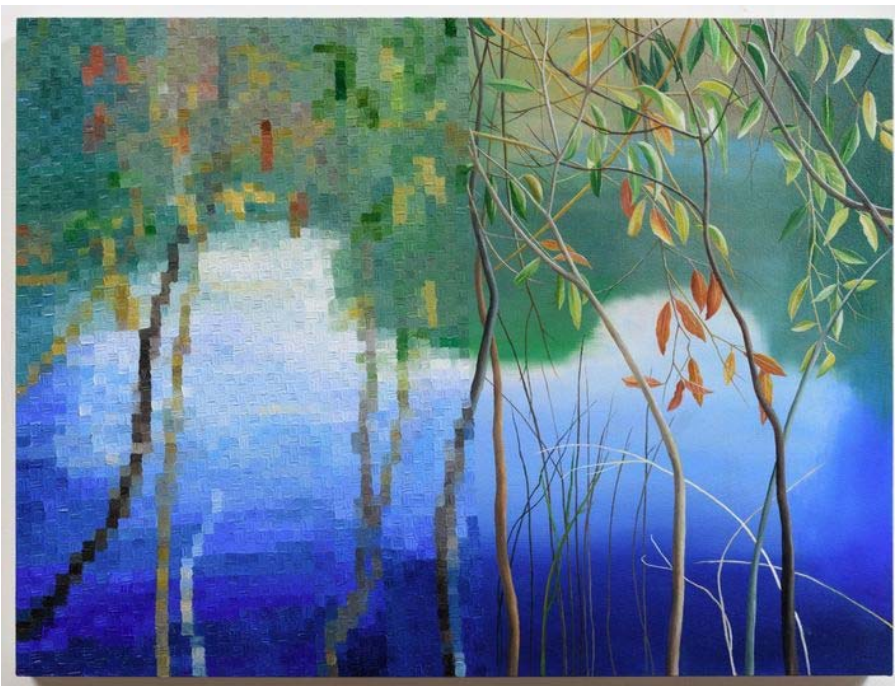

Diana Matura iesaka lietainās dienās lasīt grāmatas; pašas sarakstīto *The Linden Tree & the Legionnaire* viņa Topangā ielika Helēnas ielas bibliotēkas kastītē, kur ikviens var atrast kaut ko interesantu

Topanga Chamber of Commerce sarīkojumā Diana Matura lasīja fragmentus no savas grāmatas *The Hastly Year* par notikumiem 1941. gadā Latvijas mežos, Tonijs Selvidžs (Tony Selvage) spēlēja elektrisko vijoli; draugi sagādāja uzkodas, skanēja ietvartota mūzika

Māksliniece Astrīda Prestona piedalās izstādē *Ensembl*

Mākslinieces Astrīdas Prestonas glezna *Saplings and Lake* apskatāma izstādē *Ensembl*, ko atvērta 19. novembrī *R. B. Stevenson Gallery* (7661 Girard Avenue, La Jolla, CA 92037). Izstāde apmeklētājiem būs atvērta līdz 17. decembrim no plkst. 11.00 līdz 5.00 (izņemot pirmdienas un svētdienas).
Tālrunis: 858-459-3917
www.rbstevensongallery.com

Pļaujas un rudens ražas svētku diena Losandželasas latviešu skolā

*Kalnā kāpu lūkoties / Vai dzeltēja kokiem lapas.
Ja dzeltēja kokiem lapas, / Tad ruden(i)s sētiņā.*

(Tdz.)

Pavēlāk nekā pienāktos, bet joprojām rudenī, 23. oktobrī, Losandželasas latviešu skolas saimē svinējām Pļaujas un Ražas svētkus. Rudens ar savām vēltēm un košajām krāsām bagātina, izgrezno un apglezno Latviju un tieši tādu dienu, kuŗā mēs aicinātu audzēkņus darboties ar krāsām, mēs ieplānojām skolā. Man sākotnēji bija viena iecere, kas, manuprāt, interesētu un aizrautu skolas audzēkņus – visiem kopīgi veidota dārzeņu kompozīcija. Ar otru mācību pārzini Inesi Sviķkalni un bērnodarza uzņēmīgo un visu darīt alaž gatavo audzinātāju Anci Levini, šo ideju pārrunājot, mēs secinājām, ka vajadzētu veidot vairākas nodarbību „stacijas”, kuŗās audzēkņi varētu izpausties, un skolotāju vadībā, protams, kaut ko jaunu apgūt.

Rīta sapulcē, nedēļu pirms rudenīgās svētdienas, audzēkņiem, skolotājiem un vecākiem tika piedāvātas izvēles, kādus rudenīgus un krāsainus dārzeņus ikvienam būtu vēlme atnest, lai dārzeņu kompozīcija veidotos skaista un krāsaina. Tāpat audzēkņiem bija piedāvāti dārzeņu kompozīciju attēli, lai būtu vieglāk izdomāt, kādu rudenīgu ķiņķēziņu sirds kāro izveidot. Protams, nodarbību laikā audzēkņi un skolotāji aprunājas par dārzeņiem, kā katru dārzeni sauc, ko no tā var pagatavot, vai mums tie garšo. Pēc attēliem vadoties, katra ģimene saplānoja un uz skolu sev līdzī atveda savu bērnu dārzeņu kompozīcijām nepieciešamos materiālus. Visi skolotāji un vecāki bija ļoti atsaucīgi un nedēļu vēlāk visi atcerējās atvest nepieciešamo!

Pļaujas un Ražas dienas rītā skolas saimei tika piedāvāta iespēja noskatīties filmas fragmentu par 2018. gada Pļaujas svētkiem Ates mūzejā, kur parādīta labības pļaušana Latvijā senākos laikos, kad Latgalē vēl izmantoja sirpi un Kurzemē izkapti un graudus kūlēji ar spriguļiem izkūla rijā, bet malējas tos, malšanas dziesmas dziedot, samala miltos starp pelēkajiem dzirnakmeņiem.

Gan rudzu, gan kviešu, gan miežu vārpas, baltmaizes un rupjmaizes klaipi rotāja balti aplātu galdu skatuves priekšā. Grozs ar dažādu krāsu un izmēru āboliem un milzīgi Ances Levines sarūpēti ķirbji uz skatuves malas, ar katram uzlīmētu kādu burtu, nepārprotami vēstīja, ka Losandželasas latviešu skolā ienācis rudens ar savām vēltēm. Pēc videofragmenta noskatīšanās bija laiks dažiem jautājumiem, lai pārliecinātos, cik vērīgi visi – gan skolas audzēkņi, gan skolotāji – ir klausījušies un

atceras tikko redzēto. Balva par katra jautājuma pareizo atbildi bija ābols. Audzēkņus aicināju saimes priekšā nodziedāt dziesmiņu „Rupjmaizes kukuls padusē”, kas šajā pusgadā bija iemīļota, jo varējām lēkāt, izlikties, ka rupjmaizes klaipi ir smagāki un vieglāki, un visu to izdejot. Kopā nodziedājām arī „Ziedi, ziedi, rudzu vārpa.”

Pēc sapulces bija laiks doties uz latviešu valodas nodarbību ar savu skolotāju, lai pēc stundas visi atgrieztos zālē pie nodarbībām sagatavotajiem galdiem. Kokā atveidotas kļavu lapas, ozolzīles un ķirbīši gaidīja savus apgleznotājus pie viena galda, salvešu turētāju veidošanas materiāli gaidīja uz nākamā, uz cita bija sarūpēti materiāli, lai katrs veidotu savu dārzeņu figūriņu vai rudens kompozīciju. Vēl bija padomāts par Jumja zīmi, ko katras klases audzēkņi apgleznoja un skolotāji klasē bija pārrunājuši, ko latviskā Jumīša zīme simbolizē.

Pēc visām nodarbēm, uz mirkli šķita, ka latviešu nama zāli patiešām pārņēmis rudenīgs viesulis un saputinājis visu krāsaino un rudenīgo tieši tur. Taču ar visu tikām galā: atsaucīgie vecāki un skolotāji veikli nāca talkā un, cits citam palīdzot, zāle ātri bija sakopta.

Dārzeņi netika izniekoti, katrs, kas vēlējās savu līdzatvesto paņemt atpakaļ uz mājām, bija laipni aicināts tā darīt un, dārzeņus līdznesamās turzās ielasot, dzirdēju sieviešu balsis pārrunājot, kādus ēdienus varētu no šiem dārzeņiem pagatavot – tieši, kā labā rudens ražas dienā pienāktos!

Paldies visai skolas saimei par atbalstu, lai Rudens ražas un Pļaujas diena mūsu audzēkņiem būtu baudāma, izklaidēta un reizē ļoti izglītota!

Losandželasas latviešu skolas pārzine un mācību pārzine **Sanita Šūmane-Karami**

Latgales keramikas izstāde latviešu namā

Šogad Losandželosas latviešu skolā es mācos par Latgales novadu. Literatūras stundā uzzināju, ka rakstnieks Jānis Klīdzējs dzimis Latgalē un vēlāk dzīvojis Ziemeļkalifornijā. Sāku lasīt Jāņa Klīdzēja romānu „Cilvēka bērns”. Man ļoti patīk stāsts par Boņuku.

Skolotāja Aija Zeltiņa-Kalniņa uzaicināja skolotāju Ingunu Galviņu pastāstīt par tikšanos ar Jāni Klīdzēju Portlandē. Mēs daudz runājam arī par Latgales tradīcijām. Skolotāja Aija Zeltiņa-Kalniņa pastāstīja, ka Latgalē ir stipras podniecības tradīcijas. Latgales podniecība ir viena no Latvijas kultūras kanoniem jeb vērtībām. Skolotāja Ingunu Galviņa ieminējās, ka viņai galērijā ir pazīstamu Latgales meistar darbi – svečturi, bļodas, šķīvji, svilpaunieki, kafijas servīze un dažādas krūzes. Izrādījās, ka arī mūsmājās ir daži Latgales svēpētie jeb melnie podiņi. Ingunu Galviņa teica, ka drīz brauks uz tirdziņu Portlandē un grib mantas pārdot. Tad skolotāja Aija Zeltiņa-Kalniņa man ieteica interesantu mācību projektu – sadarbojoties ar Ingunu Galviņu, sarīkot nelielu Latgales keramikas izstādi, izdomāt afīšu, uzaicināt apmeklētājus un pastāstīt viņiem par podniecības tradīcijām Latgalē.

Ar brāļa palīdzību pagatavoju izstādes afīšu. Ingunu Galviņa aizdeva keramikas priekšmetus, skolotāja Aija Zeltiņa-Kalniņa palīdzēja sakārtot tos uz galda.

Latgales keramikas izstāde notika 23. oktobrī Daugavas Vanagu apvienības telpā. Sākumā es mazliet nervozēju, bet biju pārliecināts, ka viss izdosies.

Pirmie uz izstādi atnāca Lisa Edmondsone un Mārtiņš Zālītis. Pēc tam ieradās citi apmeklētāji. Viņiem bija dažādi jautājumi. Uz dažiem es zināju atbildes, bet uz dažiem atbildēja skolotāja Aija Zeltiņa-Kalniņa.

Uz izstādi atnāca arī mazākie bērni kopā ar skolotājiem Juri Zinbergu un Benitu Trapsi

Būt gīdam nemaz nebija viegli, bet man patika! Esmu bijis ekskursijā uz Latgali 2021. gada vasarā. Tajā reizē mūsu ģimene apskatīja slavenas vietas Aglonā un Rēzeknē. Tā kā laiks bija ļoti karsts, mēs aizbraucām peldēties uz Rāznes ezeru. Nākamo reizi, kad brauksim uz Latgali, gribu apskatīt kādu podnieku darbnīcu un varbūt pats arī kaut ko uztaisīt, varbūt kādu svilpaunieku.

Paldies skolotājai Ingunai Galviņai par aizdotajiem mākslas priekšmetiem. Paldies visiem apmeklētājiem, kuŗi atbalstīja mani un pacietīgi piedalījās manā mācību projektā. Paldies skolotājai Aijai Zeltiņai-Kalniņai par lielisko ieteikumu.

Eduards Zeltiņš-Kalniņš

Pirmie izstādes apmeklētāji bija Lisa Edmondsone un Mārtiņš Zālītis

Bērniem ļoti patika plastalīna podiņš, kuŗā varēja iespiest pirkstiņus vai ievilkt vilnišus

Ar Ingunu Galviņu pēc izstādes

Staigāsim un būsīm stipri, veikli, veseli!

Signe Platace aicina pievienoties viņas grupai *Telegram* un katru dienu noiet 10 000 soļu, tas ir apmēram astoņi kilometri.

Pēc Pasaules veselības organizācijas datiem, ieteicams ik dienas nostāigāt 7500 soļu, 7-8 km.

Ilgāka ikdienas staigāšana uzlabo veselību: samazinās sirds un asinsvadu slimību, kā arī saslimšanas ar vēzi un demences risks; pazeminās sliktā holesterīna un paaugstinās labā holesterīna līmenis asinīs; pozitīvi tiek ietekmēts asinsspiediens un imūnsistēma; palīdz pret depresiju un nomāktību; stiprina elpošanas sistēmu; palīdz kontrolēt svaru un cukura līmeni asinīs; stiprina balsta un kustību sistēmu.

Tātad nevilcināsimies, pievienosimies Signei:

<https://t.me/+Y5ZJfzFVJvQ1ZiQ5>

Protams, var izvēlēties iet tālākus ceļus – apiet apkārt Latvijai, svētceļojumā uz Aglonu, doties pa Svētā Jēkaba ceļu vai par gažāko ceļu pasaulē – 22 387 km (13 911 jūdzes) – no Keiptaunas (Dienvidāfrikā) līdz Magadanai (Krievijā). Nevajag kāpt lidmašīnā vai laivā, ir tilti. Šo attālumu var veikt 4492 stundās, tas ir 187 dienās, ejot bez pārtraukuma, vai 561 dienā, ejot astoņas stundas dienā.

Maršruts ved cauri 17 valstīm, sešām laika zōnām, un ceļotāji izbaudīs visus gadalaikus.

Sirsnīgas sarunas dziedē

Aija Kīna aicina uz savu jauno *MoveMySoul* salonu (www.movemysoul.com) Pasadenā, kur viņa tiekas ar klientiem klātienē. Sesijas domātas cilvēkiem, kuriem vajadzīga tradicionālā sarunu terapija. Sesijas palīdzēs atrast patieso un autentisko sevī, lai dzīve būtu pilnvērtīgāka. Šāda veida terapija pa-

līdz novērš neveselīgu uzvedību un attiecības, kā arī problēmas bērnības traumu un vardarbības dēļ. Iespējams arī palīdzēt vecākiem, kam radušās grūtības, un meklēt stratēģijas šo problēmu pārvarēšanai. Sesijas notiek drošā vidē, kur visi ir sirsnīgi gaidīti.

Aija Kīna lūdz sazināties, lai saņemtu bezmaksas konsultāciju. Viņa strādā ar klientiem arī *Zoom*.

Juris Zinbergs aicina uz jōgas nodarbībām

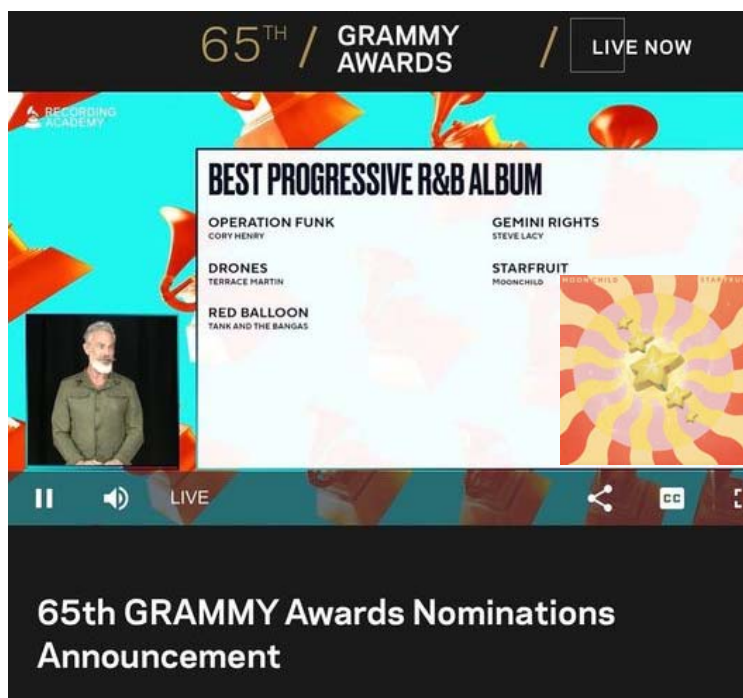
Yogawithjuris.com

Yogawithjurislanding

Īpašs piedāvājums privātai jōgas klasei: <https://mailchi.mp/.../hi-from-juris-check-out-my-latest...>

Ansamblis *Moonchild* nominēts *Grammy* balvai

15. novembrī tika paziņoti nominanti gadskārtējai *Grammy* balvai. Katēgorijā *Best Progressive R&B Album* nominēts ansambļa *Moonchild* albums *Starfruit*. *Moonchild* dalībnieki ir Ambera Navrana, Maksis Briks un Andris Matsons. Viņi absolvējuši Kalifornijas universitātes *Thornton School of Music*, kur apguva

džeza studiju programmu. Ansamblis *Moonchild* dibināts 2011. gadā, tam bijuši koncerti visā pasaulē.

Balvas pasniegs 2023. gada 5. februārī Losandželosā *Crypto.com* arēnā.

Grammy balvas piešķir kopš 1958. gada, 2023. gadā būs 56. balvu piešķiršanas ceremonija.

Mākslinieces Hallijas Stubes galerija Vašingtonā

Izdevumā *Art, Frankly* lasāma intervija ar mākslinieci Halliju Stubi (Halley Stubis):

<https://artfrankly.com/.../halley-sun-stubis-director.../>

Hallija Stube intervijā piemin savu vectēvu, mākslinieku Tāivaldi Stubi (1926-2010), viņš dzīvoja Losandželosā, bija plakātu autors simtiem Holivudas filmu, izrāžu, illustrēja bērnu grāmatas. Hallija Stube ir mākslas galerijas *Studio Gallery* (2108 R St. NW, Washington, DC 20008) direktore. Galerija atvērta trešdienās, ceturtdienās un piektdienās no plkst. 1.00 līdz 6.00, sestdienās no plkst. 11.00 līdz 6.00

Hallijas Stubes tālrunis: 202-232-8734

e-pasts: director@studiogallerydc.com

Hallijas Stubes tēvam Markam Stubim piešķirta Nacionālā humānitarā medaļa (The National Humanitarian Medal) par palīdzību visiem, kam tā nepieciešama.

Lietotne „Deklinātors” latviešu valodas vārdu locīšanai

Platformas *Latvian Apps* pārstāvji Pāvils Jurjāns un Arnis Gross izveidojuši rīku latviešu valodas vārdu locīšanai „Deklinātors”. Algoritms iekļauj lietvārdu, vietniekvārdu, īpašvārdu, īpašības vārdu, skaitļa vārdu, kā arī vairāku izņēmumu locījumus latviešu valodā. Arnim Grosam doma par „Deklinātoru” radusies pirms vairākiem gadiem, kad viņš mācījies latviešu valodas gramatiku Melburnas latviešu vidusskolā. Vēlāk, apguvis programēšanas zināšanas, viņš izveidoja pirmo rīka prototipu, kam sekoja versijas arī *Windows*, *Macintosh* platformām un viedierīcēm. Rīks „Deklinātors” sameklējams tīmekļvietnē: <https://github.com/latvi-anapps/deklinators>

Austrālijas latviešu izdevums
www.laikraksts.com

Latvieši pasaulē – muzejs
un pētniecības centrs
<https://www.lapamuzejs.lv/marianna-auliciema-dp-albums.../>

Dziesmu un Deju svētki Latvijā

XXVII Vispārējie latviešu Dziesmu un XVII Deju svētki notiks no 2023. gada 30. jūnija līdz 9. jūlijam Rīgā. Svētkus rīko Latvijas Nacionālais kultūras centrs. Svētku laikā notiks vairāk nekā 60 sarīkojumi un koncerti daudzās vietās Rīgā – Mežaparka estrādē, Daugavas stadionā, „Arēnā Rīga”, Ķīpsalas hallē, Latviešu biedrības namā, Viestura un Vērmanes dārzā, Rīgas Krievu teātrī, Latvijas Nacionālajā operā, Latvijas Universitātē, Rīgas Domā, „Hanzas peronā”, Rīgas dievnamos. Dziesmu un Deju svētkiem gatavojas vairāk nekā 1600 pašdarbības kopu Latvijā un vairāk nekā 100 ārvalstīs, tostarp Losandželosas latviešu tautasdeju kopa „Pērkonītis”.

Dziesmu svētku virsdiriģenti – Jānis Erenštreits, Juris Kļaviņš, Jēkabs Ozoliņš, Arvīds Platpers, Jānis Zirnis un Lilija Zobena, pūtēju orķestru virsdiriģenti – Haralds Bārzdiņš, Pēteris Vilks, Artūrs Maculēvičs, Raimonds Igoļnieks un Vilis Kokamegi.

Deju svētku virsvadītāji – Ieva Adāviča, Marga Apsīte, Taisa Aruma, Skaidrīte Darius, Elga Drulle, Rolands Juraševskis, Ingrīda Edīte Saulīte, Rita Spalva un Uldis Šteins.

Latvisks paldies

Pietrūkst vārdu, lai pateiktos XV Vispārējo latviešu Dziesmu un Deju svētku Minesotā rīkotājiem, vadītājiem un darba darītājiem, svētku viesiem no Latvijas, tuvienes un tālienes un daudzajiem žurnālistiem un latviskā vārda kopējiem un kalējiem. Bet galu galā viss slēpjas vienkāršībā, kur var atrast sirds siltumu bez aizspriedumiem vai aprēķiniem. Darītāju bija daudz, atbalstītāju vēl vairāk, bet vislielākais prieks par sabiedrības līdzdalību tik dažādos veidos. Lietišķi atferējumi un stāstījumi par svētkiem bija laikrakstā „Laiks”, kā arī vietējos ASV latviešu izdevumos. Labi, ka nebija nekādu starpgadījumu. Arī kovidā vīruss pieklusa, izņemot atsevišķus gadījumus.

Īpašu pateicību un atzinību pelnījis Dziesmu svētku rīcības komitejas vadītājs, nenogurdināmais Ansis Vīksniņš un viņa dzīvesbiedre Anna, kā arī visi rīcības komitejas darbinieki: Benjamiņš Aļle, Jānis Barobs, Indra Halvorsonē, Anna Hoba, Andrejs Lazda, Astrīda Liziņa, Baiba Olingere, Larisa Ozola, Māra Pelēce, Zinta Pone, Krisīte Skare, Andris Valdmanis.

Nedrīkstam aizmirst nevienu ārzemju latvieti, kas piedalījās. Tas mūs stiprināja un priecēja.

Jānis Dimants (šoreiz tikai skatītājs)
Mineapolē, 2022. gada 31. oktobrī

Latvieši Amerikā

www.latviesiamerika.com

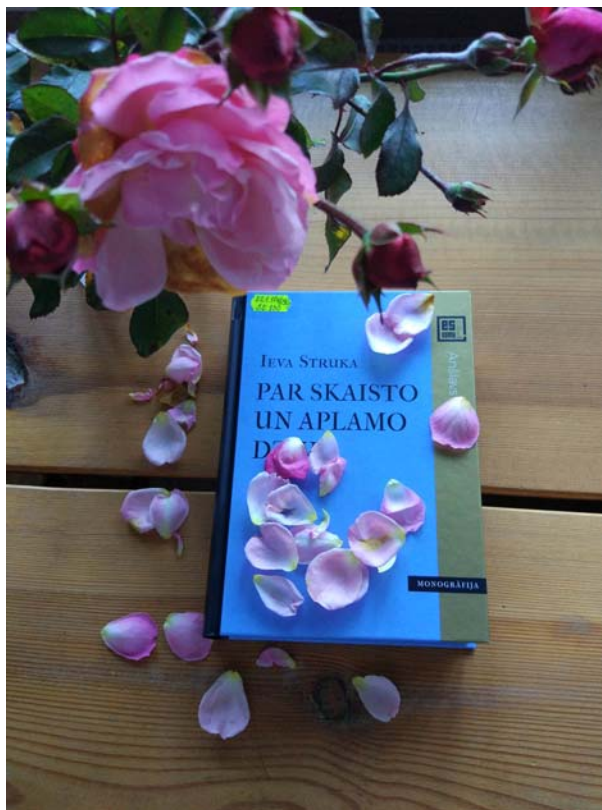
Ticamais stāsts par aplami skaisto dzīvi

Par Anšlava Eglīša darbiem esmu atļāvusies rakstiski izteikties vairākkārt, bet vēl vairāk esmu stāstījusi mutvārdos – urdot, pat uzstājot: par šo Rakstnieku katra latvieša interesēs ir uzziņāt pēc iespējas vairāk.

Dienvidkalifornijas latviešiem ilgus gadus Anšlavs Eglītis bija it kā ar roku aizsniedzams, bet ne jau līdz saknei izprotams. Pat ne bieži sastopams. Gluži tāpat kā mums, Latvijā mītošiem, daudzi literāti un mākslinieki palika un paliks *terra incognita*. Ja vien, ja vien kāds cilvēks neuzņemas smago un atbildīgo nastu – veikt nopietnu pētījumu saistošas monografijas formā. Tas, ka ar to ir tikusi galā teātra zinātniece un rakstniece Ieva Struka, kaliforniešiem jau zināms. Tagad, kad gauži maz palicis cilvēku, kuŗi ar Anšlavu Eglīti sarokojušies personiski, jaunā grāmata visiem, zinīšiem un nezinīšiem, ir kā lielās personības pasniegta roka – cauri laikam un telpai. Grāmatu mēs varam turēt rokās, varam lasīt un pārlasīt, par to sajūsmināties vai apstrīdēt. Varam par to diskutēt, – mums ir pie kā turēties ticot, nevis fantazējot. Anšlava Eglīša UZTICAMĪBAS PERSONA GRĀMATAS VEIDOLĀ tagad beidzot satiekama mums katram ikvienam. Es joprojām vēlos tikai vienu – rosināt lasīt. Arī tos, kuŗi jau paspējuši vilties dažos grāmatu projekta „Es esmu...” ar vieglu roku sarakstītajos izdevumos.

Grāmatā par Anšlavu Eglīti apkopots ļoti daudz informācijas no rakstnieka grāmatām un dzīves gājumu apliecinājošiem dokumentāriem pirmavotiem. Prātam un sirdij. Savu lielo un gana smago darbu četru gadu garumā Ieva Struka komentē vienkāršiem vārdiem: „Es neuzņemos atpaldot, ka esmu vienmēr varējusi izvērtēt daudzo Eglīša darbu literāro kvalitāti un savienot te, Latvijā, un tur, ārpus Latvijas, rakstīto vienotā latviešu literatūras kopainā. Tāpat nezinu, vai mana izvēle aplūkot Anšlava Eglīša darbus viņa paša šķietami pieprasītajā dzīves un laikmeta kopsakarā ir labākā. Bet tā ir bijusi labākā man iespējamā.”

Ar sirdi sekojot ne tikai Anšlava Eglīša darbiem, arī tam, ko par viņu raksta, kā viņu „pasniedz”, un pat tam – kas notiek Eglīša zēnības dienu paradīzē Inciemā,

atļaujos atpaldot, ka Latvijā un ārpus tās nav cilvēka, kas Anšlavam Eglītim būtu varējis uzcelt skaistāku rakstisko piemiņekli nekā to izdarījusi Ieva Struka.

P. S. I Aizvērusi grāmatas pēdējo lapaspusi, pa nakti to noliku zem vāzes, pilnas ar Siguldas draugu dāvētiem pēdējiem pirmssalnu ziediem. No rīta pamodusies, ieraudzīju zilo vāku apbirušu mēļām rožu ziedlapām... Bez lielas kavēšanās nesot grāmatu atpakaļ uz Limbažu bibliotēku (uz visām labām grāmatām mums ir rinda!), biju pārlicināta – tā ir ZĪME. Zīme tam, ka gauži par maz liktenis Anšlavam Eglītim bija lēmis saņemt ziedus no lasītāju rokām. Tagad tos sūtu

domās abiem diviem – gan Rakstniekam, gan Ievai Strukai.

P. S. II Ja cilvēks izgājis cauri diviem kaŗiem, spējis nepazust rietumu tikumu un vērtību džungļos, ja viņa darbus lasa latvieši visā pasaulē, tad tādu dzīvi droši var saukt par aplam skaistu.

Anita Mellupe

Anšlavam Eglītim veltīta izstāde

Izstāde par Anšlavu Eglīti atvērta Inciema tornī, adrese: Anšlava Eglīša ielā 5, Inciems, Siguldas novads. Darba laiks: no otrdienas līdz sestdienai no plkst. 10.00 līdz 5.00; ieeja bez maksas.

Izstādes autori 35 kvadrātmetros atainojuši „Anšlava Eglīša pasauli bez robežām”.

Izstādi Inciemā par Anšlavu Eglīti var apskatīt
FaceBook: <https://www.facebook.com/102381052277120/posts/135237582324800/?d=n>

Rīgas latviešu biedrības
Valodas attīstības kopas tīmekļvietne:
<http://LVAK.wordpress.com/>

Jūlija Plostniece noskrēja maratonu

Ņujorkas maratonā 6. novembrī piedalījās Jūlija Plostniece, distanci beidza un saņēma dalībnieka medaļu

Pusceļā bija jāapstājas un jāpārbauda, vai nav smagāks ievainojums; kāja tika apsaitēta, un skrējienu varēja turpināt

Jūlijai Plotniecei bija daudz atbalstītāju – radi, draugi, paziņas; ielas malā plīvoja Latvijas karogs

Svētku brīvlaika ugunskurs ceturdien, 29 decembrī, 12os

Pūti gaišu uguntiņu,
Lai ļautiņi sildījās.
Pašu ļaudis sanākuši,
Tie uguni dedzināja.

Līdzī nemsim: groziņus, malku, dziesmu grāmatu un krēslu

Oceanside Ostas Jūrmalā
1370 N Pacific St, Oceanside, CA 92054

RSVP/Jautājumi: Līga 949-395-1628

11.
DECEMBRĪ

Mīļi aicinām uz
**LOSANDŽELOSAS
LATVIEŠU SKOLAS
SAULGRIEŽU
SAGAIĀŠANU**

11. DECEMBRĪ | 9:00 - 10:30

BAZNĪCAS LEJAS ZĀLĒ,
1955 RIVERSIDE DR. LA, CA 90039

IEDEGSIM SVECĪTES
EGLĪTĒ, SILTUMU SIRDĪS
UN SMAIDUS SEJĀS

CIEMOS GAIDĪSIM
ZIEMASSVĒTKU VECĪTI
AR DĀVANU MAISU

SVĒTKU UZKODAS

ĶEKATĀS IEŠANA,
DZIESMAS, ROTAĻAS,
MĪKLAS UN TICĒJUMI

*Skolas saimei ieeja bez
maksas, viesiem ieeja par
ziedojumu*

Mākslinieces, rotkales, draudzenes Mairas Dižgalves piemiņai 1965. g. 17. XI Kalversitijā (Culver City) – 2022. g. 14. VI Jurikā (Eureka)

No Losandželosas kopā ar Ahmadu Amiru izbraucām piekdien, lai sestdien, 13. augustā, būtu Oklandē, Ziemeļkalifornijā, uz Mairas Dižgalves draugu – mākslinieku rīkoto piemiņas pēcpusdienu.

Ahmads Amirs bija pārvaldnieks Dižgalvju lielākajai īres mājai. Ilgvars Dižgalvis ar viņu ne tikai kopā strādāja un pilnīgi uzticējās, bet arī pavadīja kopā vaļasbrīžus. Ahmads Amirs rūpējās ne tikai par īpašumu, bet arī par abām meitenēm, Mairu un Elitu, no rīta ieaicinot uz kafiju vai vēlāk uz pusdienām. Kad vecāki šķīrās no šīs pasaules (Zaiga Dižgalve 2009. gadā, Ilgvars Dižgalvis 2011. gadā), Ahmads kļuva par aizbildni un bija neaizstājams, lai mantinieces tiktu galā ar īpašumu pārvaldīšanu. Arī mājas noveco, tās ir jāatjauno no ārpuses un iekšpusē. Maira Dižgalve visu izdomāja, pārrunāja ar Ahmadu Amiru, pati smagi strādāja un par strādniekiem uzaicināja savus draugus gan no Losandželosas, gan no Oklandes, gan Latvijas. Pēc krietna darba Maira vienmēr izdomāja, kā iepriecināt savus darbiniekus – vai tie būtu daždažādi saldējumi, vakariņas pie ugunskura, brauciens ar divriteņiem gar upīti līdz okeanam vai uz Lasvegām, vai pūķu laišana. Arī mājas īrnieku bērniem viņa reizēm rīkoja sacensības vai svētkus.

12. jūnija vakarā atgriezos no Latvijas, un kāda sveša meitene man izteica līdzjutību. Nesapratu, par ko viņa runā. Nākamajā dienā atkal – mirusi viena no māsām. Atvēru datoru un atradu 13. jūnijā rakstītu ziņu: „Sveika, Inguna, gribēju tev pateikt par Mairu. Viņa jau vairākas nedēļas ir Jurikas (Eureka) Svētā Jāzepa slimnīcā. Viņas galvenie orgāni pārstājuši darboties, un ārsti paredz, ka viņa aizies šonedēļ. Sāpju viņai nav. Ahmads atbrauks šodien. Es esmu Katija, Mairas draudzene daudzus gadus, mēs ar tevi kopā strādājām Mairas dzīvokļu mājā. Es esmu kopā ar Mairu un arī vairāki citi viņas draugi.”

Kad Ahmads Amirs nākamajā rītā ieradās slimnīcā, Mairas vairs istabā nebija, viņa bija šķīrusies no šīs saules ap pulksten sešiem... Tomēr viņš lūdza atļauju atvadīties no Mairas, un to arī dabūja.

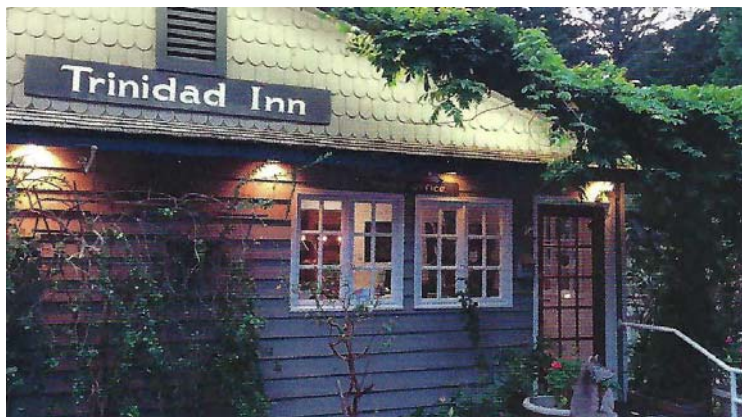
Braucām pa 101. ceļu un priecājāmies par dabas skaistiem, Santabarbarā apstājamies iedzert kafiju un uzpildīt degvielu. Mēs izbaudījām braucienu, jo zinājām, ka Mairai tas būtu patīcis. Pagājušā vasarā taisījāmies un taisījāmies braukt pie Mairas ciemos uz Trinidadī, bet tā arī neizbraucām. Pakavējamies atmiņās – kad Maira atrada un nopirka moteli Trinidadē, viņa aicināja, vai mēs galeriju *Baltic Crossroads* negribētu pārcelt pie viņas, pa vasaru tur apgrozoties daudz tūristu; arī Ahmadu viņa aicināja uz Trinidadī, vai negribot tur atvērt restorānu.

Trinidadē cemojos vairākas reizes. atgriežoties no Rietumkrasta latviešu vasaras vidusskolas Kursā.

Ar Mairu runājām arī par Latviju, viņa domāja, ka tur kādā no viņas īpašumiem varētu atvērt mākslinieku darbnīcu un blakus nelielu veikaliņu, galeriju jeb salonu... Mairai bija daudz ieceru, un viņa arī daudz darīja, kā tas viss tā var pagaist... Tādu domu arī neviens nepieļāva; tā ir Maira, gan jau viņa kaut kā izķepurosies. Pēc iepriekšējās atveseļošanās slimnīcā viņa bijusi Latvijā, tad sākusī justies slikti, un atgriežoties atkal nokļuvusi slimnīcā.

Oklandē ieradāmies vēlu. Mūs sagaidīja Mairas testaamenta izpildītāja Katija Brauna (Kathy Brown), un sekojām viņas spēkratiem līku loču pa naksnīgās Oklandes ieliņām, kamēr nonācām Sanfrancisko līča piekrastē, kur ir mākslinieku kooperatīvs. Sākumā bija nolemts, ka palikšu Mairas dzīvoklī virs darbnīcas, bet šķīstis, ka vānāsistabā nepienāk siltais ūdens, un Donna Smitija (Smithey) ieteica pārnakšņot netālajā *Embarcadero* ielas viesnīcā. Atvadījās no Katijas līdz rītam un pieteicos viesnīcas īpašniekam. Atslēgusi durvis, noliku somu, piegāju pie loga sienas un atbīdīju aizkarus. „Redzi!” Likās, ka blakus dzirdu Mairas balsi. Turpat lejā viņšojās

līča ūdeņi ar mēness tiltiņu. Nodomāju, ka tā varētu stāvēt stundām un lūkoties. Tātad tāpēc man vajadzēja palikt viesnīcā, lai to izjustu; kārtējais Mairas gājiens...

Mairu viņas draugi pazīst labi. Mākslinieku kooperatīvs jau gadiem cīnījās par iespēju izdzīvot. Maira man Losandželosā rādīja piekrastes plānus un stāstīja, ka bagātas kompanijas grib no īpašnieka atpirkt zemi, noslaucīt no zemes virsas mākslinieku pulcēšanās vietas, darbnīcas, mitekļus, seno, īpatnējo augu valsti un apbūvēt piekrasti, lai kļūtu vēl bagātākas. „Štrunts par bitēm, ka tik medus!” Tagad mākslinieku stūrītis ir pasargāts, jo visi salika līdzekļus kopā, Mairai un arī Elitai ieguldot lielāku naudas summu, lai zemi atpirktu. Nebūs gan tā kā senāk – tur, kur agrāk pļava stiepās līdz līča ūdeņiem un attēlā varam redzēt Mairu spēlējam klavieres brīvā dabā, priekšā sēta, aiz tās jau pilnā sparā norisinās būvdarbi. Arī Maira vairs nespēlēs klavieres, nekurs sārtus, neleks pāri un nedejos, tērpusies dažādos fantastiskos kostīmos, nekals rotas, lai gan draugi viņas garu sola saglabāt. Nākamajā rītā, ejot pa *Embarcadero* ielu un nogriežoties pa piekto aveniju, pavisam viegli atradu mākslinieku ciemu. Daži runājās, citi izstādīja savus darbus – bija, ko aplūkot. Drīz vien nonācu pie Mairas darbnīcas. Ārpusē bija vairāki galdi ar Mairas lietām, arī dažādi neparasti audumi. Kāpu pāri sliekšnim un nonācu Mairas mākslas valstībā – vai nu viņas pašas, vai citu darināti darbi, kas piesaistījuši viņas acis. Pa kreisi Mairas slavenie *Praise the Gourd!* Gaismekļi, darbarīki, trauki, dažādi veidojumi... Labajā pusē dziļāk – gaŗš galds ar Mairas rotām. Nezināju, ka viņai krājumā vēl

bija tik daudz kārtīgi maisīnos saliktu, ar visām *MAD DESIGN* zīmītēm, un arī tāpat, kastītēs... Katija teica, lai kaut ko izvēlamies piemiņai no Mairas, pirms ierodas citi. Nezināju ko... Tad ieraudzīju gredzenu, kas gan man derēja tikai uz mazā pirkstiņa, bet atcerējos, kā Maira saules gredzena sudraba ietvarā dzintara vietā ielika zilgzaļo opalu: „Vai nav skaisti?” Tas bija neparasti, bet Mairai, labai māksliniecei, raksturīgi. Netālu bija dzintara auskari, es gan auskarus nevalkāju, bet gribējās izpētīt, kā viņa tos pagatavojusi. Mairas draugi bija ieguldījuši lielu darbu kārtojot Mairas lietas, nocenojot, pieliekot zīmītes, iegrāmatojot...

Linella Ragsdeila (Linell Ragsdale), Māras draudzene, kas no Oklandes pārcēlās pie Mairas uz Trinidadī pirms vairākiem gadiem, lai palīdzētu vadīt moteli, kamēr Maira bija slimnīcā, Latvijā vai Losandželosā, un darina rotas arī pati, rādīja Katijai kasti ar dažādām krellītēm un citiem sīkumiem: to atdosim par 10 dolāriem... Pie sevis nodomāju: hmm, to varētu iegādāties, noderēs, kad pati darināšu kādas kaklarotas vai auskarīņus. Losandželosā man pagāja nedēļa, kamēr atsijāju no smiltīm un citām dražām, saliku atsevišķos maisiņos sudraba atlūzas, riņķītšus, aizdares, ametista, granātu, malachīta, jašmas, tīģeracs, opalu, dzintara, nefrīta un dažādas citas krellītes. Brīžiem gan jutos kā Pelnušķīte, atlasot pelnos izbērtās sēklas, kas dažas bija tik sīkas kā sinepju graudiņi. Taču tas bija labi pavadīts laiks pārdomās. Atcerējos, kā mēs ar Mairu aizritējušā gadsimta deviņdesmito gadu sākumā, kad kopā ar Alfrēdu Stinkulu un Vladi Rukšu atvērām galeriju *Baltic Crossroads*, mēs gājām uz lielajām dārgakmeņu izstādēm, kur ar viņas palīdzību mācījās pazīt dažādus akmeņus; Maira man parādīja, kur Losandželas rotaslietu rajonā var visizdevīgāk nopirkt labas sudraba ķēdītes un citas daļas rotaslietu darīšanai. Skatoties uz mazajām lietiņām, likās, ka vēl dzirdu Mairas balsi.

Ļaužu pulkā pamanīju pazīstamu seju – arī Māra Linde bija atnākusi apskatīt, kas no latviskajām lietām varētu noderēt. Viņas uzmanību piesaistīja skaņu rīki, un

drīz vien sāka skanēt latviešu tautasdziesmas. Te bija arī krietns krājums grāmatu par labu cenu, Māra sazvanījās ar citiem latviešiem, un aiznesa līdz lielos brūnos „Latvju rakstu” sējumus un citas labas grāmatas par folkloru un etnografiju.

Vēlāk Ahmads Amirs teica: „Tā meitene, kas līdzinājas Mairai...” Es nebiju tam pievērsusi uzmanību, bet, kad kārtāju Mairas fotogrāfijas, lai tās, kur redzami latvieši, atvestu un atdotu māsai Elitai Dižgalvei, ievēroju, ka patiešām dažos Mairas jaunības attēlos var saskatīt viņu abu līdzību.

Dienas vidū Katija teica, ka viņai jāaizbrauc mājās, lai pabarotu un apkoptu savu sunīti un Mairas kaķīti Mangsi. Katijai aiz mājas ir skaists dārziņš, un likās, ka Mangsis to jau pieņēmis par savējo, vismaz te viņš neskrien uz kaimiņu medību laukiem, kā to darīja Mairas vecāku mājā Kalversitijā.

Dienai slīdot uz pievakari, daudz kas tika pārrunāts un daudz kas nopirkts, arī es atstāju pārsimt dolaru. Bet daudz lietu būs jāsaliek noliktavā, jo šīs telpas jāatbrīvo un jādod citiem māksliniekiem.

Mairas piemiņai iekārtota *Cricket Engine* galerija, uz kuŗu visi tikām aicināti. Donna Smitija jautāja, vai jau esmu to apskatījusi, atteicu, ka vēl ne, un devos turp.

Tur izstādītas Mairai raksturīgas lietas, sākot ar viņas rotām un gaismekļiem, beidzot ar Zemgales tautastērpu ar visām sudraba krellēm. Uz vienas sienas dažādas

**Rietumkrasta latviešu izglītības centrā Kursā
Maira Dižgalve – ceturtnā no labās puses**

glezniņas, viegli gleznojamas pēc krāsu numuriem, bet Mairai tādas patika gleznot, arī bērnu, kas tagad jau paši ir mākslinieki, dāvinātie zīmējumi, var noskatīties video-filmas, veidotas no Mairas fotografijām. Norunātajā laikā visi sanācām galerijā, nostājāmies aplī. Mairas piemiņai iedzērām glāzi vīna un pa apli, nododot cits citam koka karoti, dalījāmies atmiņās par Mairu – kā Maira ietekmējusi katra dzīvi, jo vienaldzīgu Maira nav atstājusi nevienu. Pirmā runāja Katija un pastāstīja, ka Mairu pazīst jau divdesmit gadu; tas lika man padomāt, cik ilgi es Mairu pazīstu un, neticami, šogad aprit četrdesmit gadu! Biju viņas skolotāja Kursas Vasaras vidusskolā, ko Maira absolvēja 1985. gadā, kad direktore bija Daira Cilne.

Aplis apiets, teica Katija – visu pieredze ir līdzīga. Ar Mairu nekad nebija garlaicīgi, viņa vienmēr izgudroja ko jaunu un prata iesaistīt, savest kopā, apvienot dažādus ļaudis. Lietas, ko citi svieda prom, varēja pārvērst neparastā mākslas darbā, bija devīga, izpalīdzīga. Ja tev vajadzīgs draugs – viņa tur bija, mācēja iesaistīt bērnus... Maira lepojās, ka ir latviete, un vienmēr centās kaut ko parādīt no latviskā mantojuma. Daudzi atceras Jāņu svinības, kad bija jālec pāri ugunskuram, vai budēļos iešanu. Maira draugu dzīvē atstājusi nozīmīgu vietu, un, lai arī nebūs viegli, viņi centīsies turpināt darīt, kā Maira bija centusies.

Kad satumsa, tikām aicināti vakariņās pie ugunskura. Mairai vienmēr patika darboties ar un ap uguni, gan gatavojot ēst, gan ko citu. Atceros, vienu gadu Kursas Vasaras vidusskolā rotkalis Ansis Ūdris veselības dēļ atteicās no darba, bija jau sarunāta, atbraukusi un darbnīcā sākusi iekārtoties Maira, kad pēkšņi ieradās Ansis ar dzīvesbiedri Aiju un sāka iedibināt savu kārtību. Maira iznāca pie izmūrētās ēdiena cepināšanas vietas, ko parasti izmantoja svētdienas pusdienām, un teica: labi, darināsim rotas, kā darināja senākos laikos, kad tādu darbnīcu nemaz nebija, un lūdza puisi audzinātājiem atnest kādus septiņus blukus...

Vakariņas, stāsti, mūzika, dziesmas...

Uz ugunskura tika cepināta ne tikai gaļa, bet arī bumbieži un vēl kādi augļi, kas auga turpat kokos, bija arī cepti pipari, kartupeļi un milzīga bļoda ar gardiem salātiem.

Šoreiz gan pārgulēju Mairas istabā un gultā, arī siltais ūdens nekur nebija pazudis, tikai meitenes laikam nebija atradušas, kā atgriezt krānu. Tik ātri gan gulēt neaizgāju, jo centos no Mairas fotografijām atlasīt tās, kur redzami latvieši. Daudzas bija no ceļojumiem uz Latviju, prāvs skaits no Kursas, uz kuriem viņa bija ataicinājusi arī savu draugu rotkali Armandu Jēkabsonu no Latvijas, un viņš pat sarīkoja savas kāzas Kursas baznīcā! Atradu arī manas meitas Madariņas fotografijas ar kucēniņu Lāci, kas bija atnācis uz Kursu, un ko vēlāk pieņēma Olga Griķe. Citā attēlā redzama Mairu ar fantastisku galvassegu un kostīmu dejojām galerijā *Baltic Crossroads*, kur katra mēneša pirmajā piektdienā rīkojām džeza vakarus.

No rīta atnāca Mairas draudzene, audumu un apģērbu māksliniece Konnija Meja (Konnie May). Viņa ar dzīvesbiedru Miķeli pusi gada dzīvo šeit, laivā, otru pusi Portlandē, un pa laipām aizveda pie sevis brokastīs. Viņi mums izrādīja laivu, kkur ir visas labierīcības, ļoti ērta diviem cilvēkiem.

Vērojot vilnīšu rotaļas, laivas, putnus, sarunās ātri aiztecēja laiks, saulīte cēlās arvien augstāk, un bija pēdējais laiks atvadīties no viesmīlīgajiem saimniekiem un doties mājup. Šo to pa ceļam apskatot, pabradājot pa atsvaidzinošo ūdeni pie Moro klints, vakarā atgriezāmies Losandželosā. Izlaidu Ahmadu Amiru pie mājas, kur bija gan strādāts, gan kopā ar Mairu pavadīts dažs labs jautrs brīdis, un kuŗai Ilgvars Dižgalvis apstiprinājis viņu par vecāko pārvaldnieku līdz mūža beigām.

„Es vienmēr biju ļoti lojāls visai ģimenei,” teica Ahmads Amirs, „bet Maira bija īpaša, viņu nevar aizstāt neviens.”

Un tā jūtas daudzi, kuŗu dzīvi viņa skārusi un ietekmējusi.

Inguna G.

Ardievas Pēterim Mūrniekam

2022. gada 20. janvārī Pēteris „Pīts” Kenets Mūrnieks 75 gadu vecumā mierīgi aizgāja aizsaulē. Viņš dzīvoja Vistā, Kalifornijā.

Pēteris Mūrnieks dzimis 1946. gada 4. novembrī Augsburgā, Vācijā, advokāta Antona Urtāna (dzimis Pēterburgā, Krievijā) un ārstes, doktores Natālijas Mūrnieces-Urtānas (dzimusi Bijskā, Krievijā), ģimenē. Padomju Savienībai okpējot Latviju, Mūrnieku ģimene bēga uz Vāciju un Amerikā ieceļoja 1950. gadā.

Vecāki izšķīrās, tēvs pārcēlās uz dzīvi Jaunzēlandē. Māte Natālija Mūrniece bija anestezioloģijas un rehabilitācijas medicīnas speciāliste, izcila ASV zinātniece, ko īpašā pieņemšanā Baltajā namā pagodināja prezidents Lindons B. Džonsons.

Pēteris Mūrnieks uzauga Čikagā, Ilinojā, 16 gadu vecumā ieguva ASV pavalstniecību un pieņēma vārdu Pīters Kenets Mūrnieks (agrāk viņa vārds bija Uldis Pēteris Urtāns). Viņš mācījās Aijovas universitātē, bet 1967. gada 16. jūnijā tika iesaukts armijā un līdz 1969. gada 13. jūnijam dienēja kājnieku vienībā Vietnamā.

Pēteris Mūrnieks 1972. gadā absolvēja universitāti, iegūstot bakalaura gradu socioloģijā un 1974. gada 28. septembrī apprecējās ar Baibu Ināru Lilienshteinu (dzimusi Saldū). Viņi 1976. gadā uzcēla māju Bolingbrukā (Bolingbrook), Ilinojā. Viņu dēls Pēteris Alfrēds Mūrnieks piedzima 1977. gada 12. janvārī, meita Ingrīda Natālija Mūrniece – 1978. gada 25. jūlijā.

Pēteris un Baiba Mūrnieki 1979. gada februārī Hinsdeilā (Hinsdale), Ilinojā nodibināja korporāciju *P&B Enterprises*, kas ražoja solus skolām un kolledžām.

Mūrnieku ģimene 1980. gadā pārcēlās uz Vistu, Kalifornijā, kur 1983. gadā nopirka māju. Pēteris Mūrnieks bija menedžeris kompānijā *Hewlett-Packard*, Baiba Mūrniece – programmu kontroles administratore valdības līgumiem *Hughes Aircraft*.

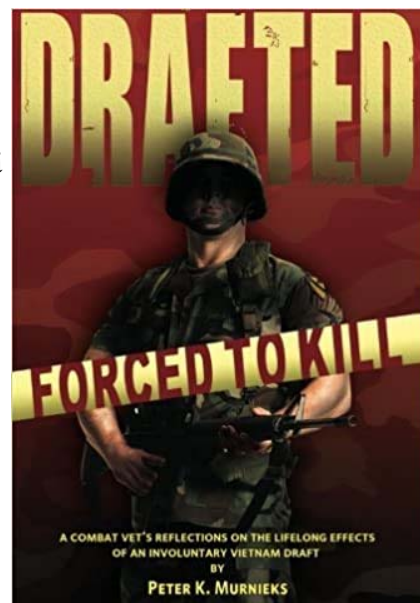
Pēteris Mūrnieks aktīvi iesaistījās pilsētas sabiedriskajā dzīvē. 2001. gadā viņš kļuva par *Shadowridge Rotary Club* biedru. 2005. gadā viņš bija Vistas Tirdzniecības kameras valdes loceklis. ASV Kongresa Pārstāvju palātas deputāts Derils Aisa (Darrell Edward Issa) pasniedza Pēterim Mūrniekam atzinības rakstu par izcilu kalpošanu sabiedrībai.

ASV prezidents Džo Baidens 2022. gada 20. janvārī rakstveida ziņojumā pieminēja Pīteri Kenetu Mūrnieku, augsti novērtējot viņa uzticīgo un pašai aizliedzīgo kalpošanu ASV bruņotajos spēkos.

Pīts Mūrnieks mēdza trenēt sava dēla un meitas futbola, softbola un beisbola sporta vienības. Viņš daudz lasīja un sarakstīja grāmatu *Drafted: Forced to Kill*, kuŗā atspoguļotas kara ārsta pārdomas, kā iesauktos uz mūžu ietekmē piespiedu mobilizēšana dienestam Vietnamā.

Pīts Mūrnieks mīlēja ceļot uz citām valstīm, īpaši uz Latviju, un viņš bieži kopā ar Tomasu Breidiju (Thomas Edward Brady) skatījās Tampabejas futbola vienības *Buccaneer* spēles.

Tomēr vissvarīgākā Pēterim Mūrniekam bija ģimene un draugi. Viņam aizejot aizsaulē, sēro dzīvesbiedre Baiba Mūrniece, viņa mūža mīlestība, ar kuŗu kopā

aizvadīti 47 gadi, bērni – Pēteris Alfrēds Mūrnieks un dzīvesbiedre Ana (Kalifornijā), meita Ingrīda Natālija Mūrniece-Kamera un dzīvesbiedrs Gregorijs (Floridā), trīs mazbērni – Aleksis un Tailers (Floridā) un Aleksandra (Kalifornijā), svainis Teodors Liliensšteins (Kalifornijā), sievas māsa Silvija Pisarski (Mičiganā), krustdēls Roberts Liliensšteins un dzīvesbiedre Leslija ar meitu Amēliju (Mičiganā), Andrea Liliensšteina un Reičela Liliensšteina-Leslija (Mičiganā), krustdēls Pīters Džails Gledkins (Arizonā), kā arī māsiņas, brāļa meitas un brāļa dēli. Pusbrālis Endrjū Obszarskis no Arizonas un svainis Džons Liliensšteins miruši agrāk.

Pēterā Mūrnieka dzīves svinēšana notika 2022. gada 12. februārī Mūrnieku ģimenes mājā Vistā, Kalifornijā. Atvadu ceremoniju vadīja Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes diakone Guna Reina. Piedalījās radnieki un draugi no Čikagas, Floridas, Arizonas un Kalifornijas, kuŗi dalījās atmiņās. Svētku mielastā tika pasniegts šampanietis. Piederīgie saņēma daudzas līdzjutības kartītes, puķes un ziedojumus. Pīta Mūrnieka mirstīgās atliekas kremētas ar militāru godu.

Pēterā Mūrnieka mums visiem ļoti pietrūks.

Pēteris Alfrēds Mūrnieks

Būt veselam un baudīt dzīvi palīdzēs *ALPF MEDICARE* PĀILDAPDROŠINĀJUMS!

Valsts *Medicare* apdrošinājuma A un B daļas kopā veido pamata veselības apdrošinājumu, ja esat vecumgrupā 65+.

Tā kā valsts *Medicare* par visu 100% nesamaksā, tad *Deductible* un *Co-insurance* jāmaksā pašiem.

ALPF Medicare papildapdrošinājums palīdz segt izdevumus, par kuriem esat atbildīgi.

Mēs maksājam *VISUS Medicare* veselības aprūpes pakalpojumus.

Piedāvājam septiņus plānus, no kuriem var izvēlēties atbilstošu savām vajadzībām un budžetam:

www.LRFA.org/medicare

ALPF Medicare papildapdrošinājuma programmai var pievienoties jebkurā laikā.

Mēnešmaksas ir vienādas visās pavalstīs, un tās nav atkarīgas no vecuma vai dzīvesvietas.

Neatlieciet šo svarīgo lēmumu uz vēlāku laiku.

Labprāt atbildēsim uz jautājumiem un palīdzēsim!

Tāl.: 215-635-4137 www.LRFA.org

Lūgšanas par Ukrainu turpinās

Katru dienu pulksten astoņos vakarā pēc Kalifornijas laika diakone Guna Reina vada lūgšanu par Ukrainu

Dieva miers lai ir ar mums visiem!

ZOOM saite: [https://us02web.zoom.us/j/89995551767?](https://us02web.zoom.us/j/89995551767?pwd=V1Bqa3BybkFCYUZZNEdFa2FySS9uZz09)

[pwd=V1Bqa3BybkFCYUZZNEdFa2FySS9uZz09](https://us02web.zoom.us/j/89995551767?pwd=V1Bqa3BybkFCYUZZNEdFa2FySS9uZz09)

Meeting ID: 899 9555 1767 Passcode: 950462

SATURDAY, FEBRUARY 4, 2023 2:00 PM - 4:30 PM

LOS ANGELES PRIVATE SCREENING OF "BALTIC TRUTH"

HOSTED BY:

THE HONORARY
CONSULATE OF LATVIA

THE LATVIAN
SOCIETY OF LA

Latvian Community Center, 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 0039

After the screening, a panel of Baltic Consuls will answer questions; the session will be moderated by the Dean of the Los Angeles Consular Corps, Cosmin Dumitrescu of Romania

Fotografe Līga Svika
LifeStyle Photography Studio

www.fotograafe.com

949-380-1884

949-395-1628 mob.

<https://www.facebook.com/peekaboophotostudio/>

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PAKALPOJUMI

- Pirkšana, pārdošana, izīrēšana, apsaimniekošana
- *Income property* īpašumi
- Pārbūves konsultācijas un virtuvju projektēšana
- Mājas bezmaksas sagatavošana pārdošanai (staging) \$2000 vērtībā
- *Executor of Trust/Estate* un citi pakalpojumi

12 gadu pieredze vairāk nekā 100 darījumos

Mārtiņš Leikarts, MBA
Re/Max Estate Properties
310-717-7577

mleikarts@gmail.com

BRE licence: 01706309

Lisa Edmondson raizējas par dzīvnieku bojāeju

2022. gada 6. novembrī laikrakstā *Los Angeles Times* bija ievietots Evelinas Musambi (Evelyne Musambi) raksts *Hundreds of Elephants and Zebras die amid Kenya draught*. DK LB biedre Lisa Edmondson aizsūtīja laikrakstai redakcijai lasītāja vēstuli, tā ievietota 9. novembra izdevumā.

To the editor: Do I understand this correctly? Several years and multiple dry rainy seasons, and authorities in Kenya are pondering whether to engage in immediate provision of water and salt licks in affected areas?

And the bodies pile higher. I am absolutely disgusted.

Perhaps the wealthy prominent citizens of Hollywood who have called to remove Billy the elephant from the Los Angeles Zoo might be persuaded to take a look at Kenya and consider throwing their chump change in the direction of those elephants and zebras instead.

Lisa Edmondson, Los Angeles

Lūgums zvanīt Klitijai Kalējai: 818-248-3080, ja interesē Kārļa Kalēja elektroniska biroja rakstāmmašīna (kopā ar galdiņu), kas pirktā 1978. gadā un ir labā kārtībā (tikai vajadzīga jauna lente).

Latviešu valodu tīmeklī var apgūt, izmantojot pašmācības rīku „e-Laipa”, sk.: <https://elaipa.lv/Home/A1>

ZIEMSVĒTKU TIRDZIŅŠ

Svētdien 11. decembrī, no plkst. 10. līdz 4.00
latviešu sabiedriskajā centrā (1955 Riverside Drive,
Los Angeles, CA 90039)

Visi laipni gaidīti. Būs iespēja nopirkt skaistas un
vērtīgas dāvanas – rokdarbus, grāmatas, tvartus,
pašceptus gardumus. Sīkākas ziņas, zvanot vai
rakstot Ingunai Galviņai: 323-664-6216 (lūgums
atstāt ziņu), ingunalatvian@yahoo.com vai *FB*.

Dalībnieki var pieteikties līdz 4. decembrim.

No pārdotā 10% par labu Losandželosas latviešu
namam. Galdiem jābūt sakārtotiem līdz plkst 9.00
no rīta, pārdevējiem jāpaliek līdz tirdziņa beigām.

Dažādi gardumi

Var pasūtīt rupjmaizi, saldskābmaizi, pīrāgus,
kēksu, biežpienmaizi, kūpinātu lasi
Iespējama piegāde mājās!

Par cenu sazināties, zvanot Pegijai Kalniņai Taubei,
tāl.: 310-908-6993; e-pasts: pegijat@gmail.com
Sūtīšana ar *priority mail* \$15-\$20

Žurnāla „IR” redakcijā katru dienu apkopo svarī-
gākos jaunumus un sagatavo pārbaudītu ziņu lentu,
ko izsūta vairāk nekā 13 000 interesentiem e-pastā.
Reģistrējies www.ir.lv/vestkopa un saņem jaunākās
ziņas!

Sandiego latviešu ev. lut. draudze

Ascension Lutheran Church

5106 Zion Avenue, San Diego, CA 92120

Draudzes priekšnieks:

Jānis Legzdīns

2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123;

tāl.: 858-598-5451;

e-pasts: jlegzdins@san.rr.com

17. decembrī plkst. 12.00

Ziemsvētku dievkalpojums ar

dievgaldu, diakone Guna Reina;

pēc dievkalpojuma groziņu kafijas galds,

ciemosies Ziemsvētku vecītis

Dāmu komiteja: Maiga Bērziņa, tālr.: 619-702-8077

Kasiere Antra Priede Bergere

1335 Santa Barbara St., San Diego, CA 92107;

tāl.: 619-225-0817

Sūtot draudzes nodevu (\$100) un ziedojumus, čekus
izrakstīt: *Antra Priede Berger*

Tīmekļvietne: www.sandiegodraudze.com

Facebook: www.facebook.com/sandiegodraudze

Sandiego latviešu skola;

Skolas pārzine Sandra Gotlaufa-Orozco

e-pasts: gotlaufa@gmail.com

Facebook: www.facebook.com/sandiegolatvian

Lūgums Dienvidkalifornijas latviešu biedrības
biedriem samaksāt biedru naudu par 2023. gadu!

Draudzes Lapa 2022. gada decembris

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes informācija

„Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu...” (Jņ 3:16)

Draudzes dzīves kalendārs

11. decembrī	plkst. 11.00	Adventa svētbrīdis baznīcā un <i>ZOOM Meeting ID: 823 3755 5841 Passcode: 839156</i>
24. decembrī	plkst. 5.00	Svētku vakara dievkalpojums baznīcā un <i>ZOOM Meeting ID: 823 3755 5841 Passcode: 839156</i>

Pateicamies par ziedojumiem un atgādinam nokārtot draudzes nodevu par 2022. gadu!
Lūdzam draudzes nodevu – \$250.00 nosūtīt draudzes kasierei Dacei Taubei

Draudzes amatpersonas

Diakone	Guna Reina	13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401 (714) 829-6449 e-pasts: GunaReins@gmail.com
Draudzes priekšniece	Tamāra Rūse	31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677 (949) 443-2150
Kasiere	Dace Taube	3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034 (310) 709-4738
Sekretāre	Daina Ābele	2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672 (949) 443-5170
Dāmu komitejas priekšniece	Liene Linde	29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291 (310) 396-5244

Baznīcas adrese: 1927 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

www.latvianchurchsocal.org Draudzes e-pasts: LatvianChurchSoCal@gmail.com

Pļaujas svētki Dienvidkalifornijā

Apjumības svētki jeb visiem labi zināmie Miķeļi ir svinības par godu ražas novākšanai un lauku darbu pabeigšanai. To aizsākumi meklējami senlatviešu paražās, lai gan gada auglīgāko laiku svin dažādās kultūrās un pasaules malās. Baznīcu kalendāros zemes došanās atpūtā ir Pļaujas svētki, kad pateicamies Dievam par dāvāto svētību zemei, ka tā nesusi augļus.

Pļaujas svētkus Dienvidkalifornijas latviešu luterāņu draudzē svinējām 30. oktobrī. Dievkalpojumu vadīja diakone Guna Reina, sprediķi teica mācītājs Aivars Ozoliņš.

Lielu prieku dievkalpojuma apmeklētājiem sagādāja Liene Linde ar ģimeni, viņi gatavoja baznīcas altāra rotājumus. Kompozīcija no rudens dārzeņiem un augļiem, kā arī rupjmaizes un labības kūļa bija ārkārtīgi skaisti.

Mācītājs Aivars Ozoliņš atgādināja, kā katrs varam būt pateicīgs par Dieva svētību ikdienā un sagādāto iepriecinājumu un palīdzību mums katrā sīkumā un paveiktajā darbā. Dienas turpinājumā par to pārliecinājamies vēl vairāk.

Pēc dievkalpojuma baznīcas lejas zālē bija dāmu komitejas rīkotas pusdienas. Lienes Lindes vadībā dāmas rosījās vairākas dienas, lai sagatavotu skaistu svētku dienu draudzes locekļiem un viesiem. Visi bija laipni aicināti un sirsnīgi sagaidīti. Mani lūdza sagādāt zālei dekorācijas, un centos, lai tās radītu īsteni rudenīgas noskaņas un patiesi burvīgu gaisotni.

Ēdienkartē bija trīs pašgatavotas un tāpēc īpaši gardas viras: burkānu, sēņu un frikadeļu. Sēņu viru vārīja Mārīte Rozentāle, frikadeļu viru – Liene Linde, veģetāro burkānu viru – Guna Reina. To visu papildināja Dzidras

No kr.: Liene Linde, Simona Perta, Dzidra Freimane, Dace Taube, Daina Abele

Freimanes svaigi ceptā rupjmaize un jāņusiers. Katrs gardēdis varēja baudīt arī garšīgu saldēdienu un augļus.

Pusdienu laikā tika vākti ziedojumi Valsts sociālās aprūpes centra „Rīga” (Kapseļu ielā 18) bērnumama bērniem Latvijā. Ziedot varēja, pērkot izlozes biļetes. Laimētāji saņēma visdažādākās balvas – saldumus, pīrādziņus, dāvanu kartes un citas. Neskatoties uz dalībnieku vēlmi uzvarēt un viņu azartisko piedalīšanos, izlozes vadītājs Eduards Zeltiņš-Kalniņš nodrošināja katra viesu labsajūtu ar savu lielisko humora izjūtu un prasmi ar aizrautību vadīt šo svētku daļu. Pateicībā par piedalīšanos ziedošanā tika dāvināti augļi un dārzeņi, kuŗi bija greznojuši altāri.

Dienu pavadījām jaukās un draudzīgās sarunās.

Novēlu mums visiem iespēju biežāk tikties kopā klātienē, saglabājot mūsu latvisko sadraudzību. Paldies visiem, kas ieradās!

Simona Perta

**Ziemsvētku vakars
kad satumst aiz loga**

**Zaigot sāk zvaigznes
kā dimanta pogas
Spīd zelta mēness,
mirdz sudraba sniegs
Ir bagāts ikviens,
ja vien sirdī mīt prieks!**

(Pēteris Upītis)

Losandželosas latviešu skolas saime novēl visiem
priecīgus Ziemassvētkus! Lai visiem laimīgs, rosīgs
un veselības bagāts Jaunais 2023. gads!

Losandželosas latviešu skolas vadība

JAUNĀ GADA SAGAIĀŠANAS
„ZALUMBALLE”

31. DECEMBRĪ PLKST. 7 VAKARĀ

AICINĀTI IERASTIES JAUNI, VECI, LIELI,
MAZI – VISI VISI LAIPNI LŪGTI!

VAKARĀ GAIDĀMĀS IZPRIECAS:
DEJAS, SADZIEDĀŠANĀS, LAIMES
LIEŠANA, SPĒLES UN DAUDZ JAUTRĪBAS

PAPILDUS INFORMĀCIJA SEKOS

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
Dienvīdkalifornijas latviešu biedrība
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CA 90039-3704

NON-PROFIT. ORG.
U.S POSTAGE PAID
PERMIT No. 178
VAN NUYS CA 91409-9998

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVĪDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
nosūtu Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu – \$35.00

Biedru nauda ģimenei par 20__ . gadu – \$50.00
Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

Nevēlos būt Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu;
nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu – \$ 40.00

Esmu students; vēlos būt DK LB biedrs,
nosūtu biedru naudu par 20__ . gadu – \$ 10.00

Papildus ziedoju Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības darbam: .....\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____
_____

elektroniskā pasta adrese: _____

DK LB tīmekļvietne: www.biedriba.org

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO. CA
Un nosūtīt: DK LB 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039

Latviešu nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmekli: www.biletens.com
Dienvīdkalifornijas latviešu nama adrese: Losandželosā, 1955 Riverside Drive; nams
sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura